

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ

УНИВЕРЗИТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ
Бр. 11-02-711/3
Датум: 14. 01. 2015
КРАГУЈЕВАЦ

ПРЕДМЕТ: Др Драгана Петровић - Приговор на одлуку Наставно-научног већа,
бр. 4547/10 од 08. 12. 2014. године.

ЗБОГ: - битне повреде одредаба поступка
- погрешне примене материјалног права

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу бр. Гж. 1-3545/13 од 11. 07. 2014. године, ст. II изреке поништена је одлука Правног факултета у Крагујевцу, бр. 1370/13 од 29. 05. 2008. године.

Поступајући по назначеној пресуди Апелационог суда, Наставно-научно веће Правног факултета у Крагујевцу, је на седници одржаној 08. 12. 2014. године, наводно, поново разматрало Извештај Комисије за избор једног наставника у звање ванредни или редовни професор за ужу кривичноправну научну област - наставни предмет Кривично право (а у вези Конкурса од 10. 10. 2006. године) и донело одлуку да се не прихвати Извештај Комисије.

Оваквим поступком Наставно-научног већа Правног факултета у Крагујевцу учињена је, пре свега, битна повреда поступка која се огледа у следећем:

Одлуку о овом је требало да донесе Изборно, а не Наставно-научно веће.

Сам поступак стављања на дневни ред ове тачке од стране в.д. Декана (председника Већа) није испоштован. Уместо да та тачка дневног реда буде унапред најављена за седницу Наставно-научног већа (шк. 2014/15), 08. 12. 2014. године, и достављен одговарајући материјал, ова тачка је уврштена у дневни ред мимо свих правила, на самој седници Већа.

Да би се одлучивало о избору у звање редовног професора, неопходно је било да буду позвани сви редовни професори уз достављање материјала за ову тачку дневног реда што, опет, указује да нису поштована одређена правила у прецизно одређеној процедури.

Све ово је од стране одређених делова Већа предочено в.д. Декану (који је уједно и председавао Наставно-научним већем). Међутим, или и поред тога, наставило се са кршењем процедуре предвиђене законом и општим актима Универзитета и факултета, што је исходovalo доношењем одговарајуће Одлуке.

Приликом доношења оспорене Одлуке, повређене су и одредбе материјалног права.

Наиме, Комисија за писање Извештаја, састављена од еминентних професора из уже научне области - кривично-правне, дала је предлог да будем изабрана у звање редовног професора за предмет Кривично право.

Предлог је прошао процедуру и објављивање на сајту Универзитета - на који није било приговора. Даљи ток процедуре је прекинут мимо свих законских прописа - незаконито.

Приговор се подноси Сенату Универзитета у Крагујевцу, јер је тако назначено у поуци о правном леку.

Подносилац Приговора предлаже да Сенат Универзитета поништи - укине Одлуку Наставно-научног већа бр. 4547/10 од 08. 12. 2014. године, и наложи Правном факултету да поступи у складу са Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу, бр. Гж. 3545/13 од 11. 07. 2014. године.

13.01.2015.
Крагујевац

Др Драгана Петровић

ПРИЛОГ:

- Пресуда Апелационог суда бр: Гж. 1-3545/13 од 11.07.2014.
- Одлука Наставно-научног већа бр. 4547/10 од 08.12.2014.
- Одлука о расписивању конкурса у звању редовног или ванредног професора за предмет Кривично право
- Извештај Комисије
- Предлог дневног реда за 3. Седницу НН већа за 08.12.2014.
- Записник са 3. Седнице НН већа одржане 08.12.2014.

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број: ГЖ.1-3545/13
Дана: 11.07.2014. године
Крагујевац

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Симониде Милорадовић, председника већа, Радмиле Николић и Марије Петковић, чланова већа, у парници тужиље Драгане Петровић из Крагујевца, чији је пуномоћник Милан Ивошевић, адвокат из Београда, против туженог Правног факултета у Крагујевцу, чији су пуномоћници Јован Кумбуровић, адвокат из Крагујевца и Милош Марковић, дипломирани правник запослен код туженог, ради поништаја одлуке, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Крагујевцу П1-1482/13 од 23.09.2013. године, након одржане расправе пред овим судом, као другостепеним, дана 11.07.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

I УКИДА СЕ пресуда Основног суда у Крагујевцу П1-1482/13 од 23.09.2013. године.

II ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА тужбени захтев тужиље Драгане Петровић из Крагујевца, па се поништава Одлука туженог број 1370/13 од 29.05.2008.године, док се део тужбеног захтева тужиља којим је тражила да се наложи туженом да Конкурс за редовног професора за предмет кривично право објављен у листу „Послови“ од 10.10.2006.године, оконча вршењем избора **ОДБИЈА** као неоснован.

III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиљи накнади парничне трошкове у износу од 150.000,00 динара у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде, под претњом извршења.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом I изреке, поништена је Одлука туженог број 1370/13 од 29.05.2008.године и наложено туженом да конкурс за редовног професора за предмет кривично право објављен у листу „Послови“ од 10.10.2006.године оконча вршењем избора. Ставом II изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади парничне трошкове у износу од 264.000,00 динара.

Против пресуде донете у првом степену благовремено је изјавио жалбу тужени, побијајући је из свих законских разлога прописаних одредбом члана 373 став 1 ЗПП.

Тужила је поднела одговор на жалбу.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 386. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 72/11), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 2. истог Закона, Апелациони суд је утврдио:

Жалба је основана.

Првостепена пресуда донета је уз битну повреду одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју је жалба туженог основано указала, јер образложење пресуде не садржи јасне и основане разлоге о чињеницама битним за одлуку о тужбеном захтеву тужиле, а дати разлози противрече међусобно и стању у спису, као и на основу чињеничног стања које није правилно и потпуно утврђено.

Како је првостепена пресуда већ једном била укинута, Апелациони суд је ради отклањања наведене битне повреде поступка и правилног и потпуног утврђења чињеничног стања битног за правилну примену материјалног права, на основу члана 383. став 3. и 4. ЗПП, заказао расправу пред другостепеним судом и одлучио о жалби туженог и тужбеном захтеву тужиле.

На расправи пред другостепеним судом изведен је доказ саслушањем сведока др Станка Бејатовића и тужиле као парничне странке, и поновљени су читањем већ изведених доказа и то: уговора о раду број 837 од 16.07.1998. године, уговор о раду број 1200/5-3 од 22.12.2000. године, одлуке о расписивању конкурса за избор наставника и сарадника на Правном факултету у Крагујевцу од 28.09.2006. године, одлуке Наставно научног већа Правног факултета у Крагујевцу од 28.09.2006. године, одлуке Стручног већа за друштвене науке Универзитета у Крагујевцу од 12.10.2006. године, одлуке Наставно научног већа Правног факултета од 10.01.2007. године, дописа генералног секретара Универзитета у Крагујевцу декану Правног факултета у Крагујевцу од 12.02.2007. године, непотписаног дописа тужиле Драгане Петровић од 7.08.2008. године, дописа тужиле упућен од стране декана Правног факултета у Крагујевцу од 21.07.2008. године, одлуке Наставно научног већа Правног факултета у Крагујевцу број 1370/13 од 29.05.2008. године, дописа Наставно научног већа Правног факултета у Крагујевцу потписаног од стране др Боривоја Чејовића од 25.09.2006. године, пријаве на конкурс тужиле од 25.10.2006. године са прилозима, извештај од 22.12.2006. године чланова комисије за писање извештаја по расписаном конкурс упућен Наставно научног већу Правног факултета у Крагујевцу и стручном већу за друштвене науке Универзитета у Крагујевцу, дописа председника већа декана Правног факултета проф. др Свете Пурића од 11.01.2007. године упућеног

Универзитету у Крагујевцу, генералном секретару, службене белешке Правног факултета у Крагујевцу број 3513 од 27.11.2008.године, искази сведока проф. др Снежане Соковић са рочишта за главну расправу пред првостепеним судом дана 20.10.2011.године и др Предрага Стојановића са рочишта за главну расправу пред првостепеним судом дана 08.04.2011.године, Правилника о условима и поступку за давање сагласности стручних већа Универзитета на одлуке о избору наставника из 2003.године, одлуке о изменама и допунама Статута Правног факултета у Крагујевцу од 16.09.2008.године, одлуке Савета универзитета у Крагујевцу од 23.09.2008.године, Статута универзитета у Крагујевцу од 1.09.2006.године, Статута Правног факултета у Крагујевцу од 12.10.2006.године, одлуке Савета универзитета од 16.10.2006.године, Статута Правног факултета од 18.07.2002.године и записника са седнице савета Правног факултета у Крагујевцу од 23.09.2002.године, 9.10.2002.године, 14.05.2003.године и 20.06.2005.године, па је савесном и брижљивом оценом изведених доказа појединачно и у међусобној вези, у смислу члана 8 ЗПП, утврдио:

Тужилца је била запослена код туженог од 1990.године и то у звању „асистент приправник“, затим у звању „доцент“ по уговору о раду број 837 од 16.07.1998.године, а потом по уговору о раду број 1200/5-3 од 22.12.2000.године на одређено време на радном месту „наставник кривичног права“. Декан туженог је 28.09.2006.године донео одлуку о расписивању конкурса за избор наставника и сарадника на Правном факултету у Крагујевцу, поред осталог (тачка 1), и за једног наставника у звању ванредни или редовни професор на наставном предмету кривично право, која је код туженог заведена 29.09.2006.године под број 1924. Наставно научно веће Правног факултета у Крагујевцу је дана 28.09.2006.године под бројем 1756/4 донело одлуку којом предлаже Стручном већу за друштвене науке да образује комисију за припрему извештаја о расписаном конкурс за избор једног наставника у звању ванредног или редовног професора за ужу научну област, односно предмет кривично право. Стручно веће за друштвене науке Универзитета у Крагујевцу је дана 12.10.2006.године, под бројем 1285/11, донело одлуку о формирању комисије за избор једног наставника у звању ванредни или редовни професор за ужу научну област, односно предмет кривично право. Даном 25.10.2006.године, тужилца је поднела пријаву на конкурс за избор наставника за предмет кривично право објављеном у недељном листу „Послови“ од 10. октобра 2006.године, која је код туженог примљена и заведена истог дана под бројем 2237. Комисија за писање извештаја по расписаном конкурс за избор једног наставника у звању ванредни и редовни професор за ужу научну област, односно предмет кривично право је дана 25.12.2006.године, под бројем 2970, Наставно научно веће Правног факултета у Крагујевцу и Стручном већу за друштвене науке Универзитета у Крагујевцу, доставила извештај да се на конкурс пријавио само један кандидат др Драгана Петровић, ванредни професор Правног факултета у Крагујевцу и поред осталог, донела закључак да на основу свих изнесених података др Драгана Петровић, ванредни професор Правног факултета у Крагујевцу, испуњава услове предвиђене Законом о високом образовању, Статутом универзитета, Статутом Правног факултета и Правилником о условима за избор наставника Универзитета у Крагујевцу за избор у звање редовног професора за предмет кривично

право и предложила Стручном већу за друштвене науке (Сенату) Универзитета у Крагујевцу, да др. Драгану Петровић изабере у звање редовног професора за предмет кривично право. Наставно научно веће факултета – туженог је на седници одржаној 10.01.2007.године донело одлуку под бројем 2892-2-06 да се стави на увид јавности извештај за избор једног наставника у звање ванредног или редовног професора за ужу научну област, односно предмет кривично право, у циљу објављивања на Универзитетском сајту. Декан Правног факултета је генералном секретару Универзитета у Крагујевцу доставио одлуку Наставно научног већа Правног факултета у Крагујевцу од 10.01.2007.године о стављању на увид јавности извештаја за избор једног наставника у звању ванредног или редовног професора за ужу научну област, односно предмет кривично право, ради објављивања на Универзитетском сајту. Генерални секретар Универзитета у Крагујевцу је дана 12.02.2007.године, под бројем 193, доставио декану Правног факултета у Крагујевцу податак да је у складу са Законом о високом образовању, извештај комисије за избор у звању наставника сарадника био на увид јавности на сајту Универзитета у времењу од 11.01.2007.године до 11.02.2007.године. Неспорно је међу странкама да је тужила била у притвору од 20.02.2007.године до 14.12.2007.године. Тужила се дана 07.08.2008.године обратила Декану туженог захтевом за објашњење о исходу расписаног конкурса, односно за достављање обавештења зашто није изабрана за предложено звање. Поводом овог обраћања Декан Правног факултета је тужилу дана 21.07.2008.године обавестио да је од расписивања конкурса до њеног изласка из притвора протекло 14 месеци, због чега избор по том конкурсуну није могао бити извршен и да је Наставно научно веће туженог на седници одржаној 29.05.2008.године, констатовало да је претходни конкурс од 10.10.2006.године за избор једног наставника у звању ванредни или редовни професор за наставни предмет кривично право, неуспео и донело одлуку да се распише нов конкурс. Наставно научно веће Правног факултета у Крагујевцу је под бројем 1370/3 од 29.05.2008.године донело оспорену одлуку којом је огласило неуспелим конкурс расписан за избор једног наставника у звању ванредни или редовни професор за наставни предмет кривично право који је објавио Декан Правног факултета у Крагујевцу посредством Завода за тржиште рада у листу „Послови“ на дан 10.10.2006.године и одлучио да распише нов конкурс за избор једног наставника у звању ванредни или редовни професор за ужу кривичноправну научну област – наставни предмет Кривично право. У образложењу оспорене одлуке наведено је поред осталог, да се на расписани конкурс од 10.10.2006.године јавио само један кандидат, др. Драгана Петровић, ванредни професор Правног факултета у Крагујевцу; да је у току изборног поступка против именоване одређен притвор који је трајао од 20.02.2007.године до 14.12.2007.године (за које време је иста била удаљена са посла), па како је од објављивања конкурса до пуштања из притвора именоване протекло више од годину дана, Наставно научно веће Правног факултета у Крагујевцу је констатовало да тај конкурс није успео и донело одлуку да се објави нов конкурс. Оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. Утврђено је и то да је председнику Наставно научног већа Правног факултета у Крагујевцу, др. Станку Бејатовићу, било познато: да је у складу са општим актима Универзитета у Крагујевцу, као и у складу са општим актом Правног факултета у Крагујевцу, у надлежности Наставно научног

већа било да утврди предлог за избор у звање наставника; да је, Наставно научно веће факултета, у складу са својим општим актом, било у обавези да након излагања извештаја на увид јавности, размотри извештај и да, за случај да га не прихвати, донесе одлуку о неприхватању извештаја и такву одлуку достави надлежном службама Факултета и Универзитета, а да у случају да такав извештај прихвати, утврди предлог за избор у звање наставника и исти достави надлежном органу Универзитета у Крагујевцу; да је у конкретном случају, донета оспорена одлука, а не одлука о неприхватању извештаја који је био на увиду јавности, односно одлука о утврђивању предлога за избор и да је у надлежности Наставно научног већа факултета било само утврђивање предлога јер избор врши Сенат Универзитета. Утврђено је и то да након истека рока од 30 дана, у коме је извештај био на увиду јавности, исти извештај Наставно научно веће факултета није разматрало, нити је донело одговарајућу одлуку – утврдило предлог који би доставило Универзитету на даљи поступак и да осим оспорене одлуке, Наставно научно веће туженог није доносило друге одлуке поводом расписаног конкурса. У време расписивања конкурса за редовног професора за предмет кривично право објављеног у листу „Послови“ од 10.10.2006.године, у примени је био Статут туженог од 18.07.2002.године који је поред осталог, чланом 180. став 1. и 2. прописивао: да наставу на факултету изводе наставници (доцент, ванредни професор и редовни професор) и сарадници у звањима утврђеним законом; чланом 188. став 2. да одлуку о објављивању конкурса доноси Декан на предлог одговарајуће катедре најкасније шест месеци пре истека рока на који је наставник, односно сарадник биран; чланом 224. да су стручни органи факултета Наставно научно веће (Веће факултета), Изборно веће, Савет за последипломске студије, Веће катедре и Научно веће института и да стручни органи факултета могу образовати комисије као своја стручно – радна тела; чланом 225. став 1. да Веће факултета чине сви наставници и сарадници Факултета, а чланом 226. надлежност Већа факултета (алинеја 1 закључно са 22), којим је, поред осталих, утврђено (алинеја 22) да Веће факултета обавља и друге послове утврђене законом, статутом и општим актима Факултета; чланом 228. став 1. и 3. да Изборно веће чине сви наставници Факултета и да Изборно веће има права и дужности предвиђене тим статутом а чланом 191. је одређена надлежност Изборног већа и поступак који оно спроводи у избору за звање на радно место наставника и сарадника између кандидата који испуњавају услове за избор по достављању извештаја комисије. Одлукама Наставно научног већа туженог број 1001 од 23.09.2002.године, број 1090 од 9.10.2002.године, број 573 од 14.05.2003.године и број 929/3 од 20.06.2005.године, нису измењене, нити допуњене одредбе наведеног Статута у погледу надлежности стручних органа факултета, па ни Наставно научног већа. Статутом Правног факултета у Крагујевцу од 12.10.2006.године који је, сходно одредби члана 184. ступио на снагу наредног дана од дана објављивања на огласној табли и сајту факултета (објављен је на огласној табли и сајту факултета 13.10.2006.године) и на који је Савет универзитета дана 16.10.2006.године дао сагласност, и то одредбом члана 183. прописано је да ступањем на снагу тог Статута престаје да важи Статут број 828/2 од 18.07.2002.године са изменама и допунама број 1001 од 23.09.2002.године, 1090/3 од 9.10.2002.године, 573 од 14.05.2003.године и 923 од 20.06.2005.године. У време

доношења оспорене одлуке Наставно научног већа туженог број 1370/13 од 29.05.2008.године, код туженог је био у примени Статут од 12.10.2006.године. Чланом 66. Статута прописано је да су органи Факултета Савет, Декан, Стручни органи и Студентски парламент, а чланом 96. истог да су Стручни органи Факултета: Наставно научно веће (Веће факултета) и Веће катедре. Чланом 98. став 1. прописано је да Веће факултета чине сви наставници Факултета, а чланом 99. став 1. (алинеја од 1 закључно са 24), прописана је надлежност Већа факултета, поред осталог, /алинеја 9./ да утврђује предлог за избор у звање наставника и / алинеја 24/ да обавља и друге послове утврђене законом и тим статутом. Чланом 101. истог Статута прописано је да Веће катедре чине сви наставници и сарадници који обављају образовно-научни рад из наставних предмета за која је катедра основана, а чланом 104. утврђена је надлежност Већа катедре (алинеје 1 закључно са 11), међу којима и (алинеја 11), да Веће катедре обавља и друге задатке и послове одређене тим Статутом и одлукама Већа факултета. Чланом 105. став 1. алинеја 1. прописано је да Веће катедре предлаже расписивање конкурса за избор¹ у наставника и сарадника. Одредбама чланова 125. закључно са чланом 130. прописан је начин и поступак заснивања радног односа и стицање звања наставника на Правном факултету у Крагујевцу. У конкретном случају изведеним доказима са сигурношћу је утврђена чињеница да тужени, поступак стицања звања и заснивања радног односа на факултету на основу јавног конкурса није у свему спровео у складу са одредбама Статута Правног факултета и одредбама Статута Универзитета јер Веће факултета туженог није поступило у смислу одредбе члана 129. став 1. Статута туженог и по истеку рока од 30 дана у коме је Извештај био на увиду јавности, није разматрало Извештај и није донело одговарајућу одлуку – утврдило предлог који би доставило Универзитету на даљи поступак, већ је супротно одредбама истог донело оспорену одлуку број 1370/3 дана 29.05.2008.године. Наиме, наведеним одредбама Статута туженог које су биле у примени како у време расписивања јавног конкурса тако и у време доношења оспорене одлуке, у надлежности Већа факултета није било доношење одлуке да се огласи неуспелим конкурс расписан за избор једног наставника у звању ванредни или редовни професор за наставни предмет кривично право који је био објавио Декан Правног факултета у Крагујевцу посредством Завода за тржиште рада у листу „Послови“ дана 10.10.2006.године нити да донесе одлуку да се расписе нов конкурс за избор једног наставника у звању ванредни или редовни професор за ужу кривично правну научну област – наставни предмет кривично право, а како је то одлучено изреком оспорене одлуке са образложењем да се на објављени конкурс за избор наставника у звању ванредни или редовни професор за наставни предмет кривично право на Правном факултету у Крагујевцу, а који конкурс је објављен 10.10.2006.године, јавио само један кандидат, др Драгана Петровић, ванредни професор Правног факултета у Крагујевцу; да је у току изборног поступка, против исте одређен притвор који је трајао од 20.02.2007.године до 14.12.2007.године, за које време је била удаљена с посла и да је од објављивања конкурса до пуштања из притвора именоване протекло више од годину дана. По оцени Апелационог суда, доношењем овакве одлуке Наставно научно веће туженог, односно Веће факултета туженог, поступило је супротно надлежности прописаној алинејом 9. члана 99. Статута Правног факултета у Крагујевцу за тај

орган, због чега је из изнетог разлога оспорена одлука незаконита тим пре што је њоме повређено и уставно право тужиље као јединог кандидата пријављеног на наведени јавни конкурс, право на правно средство предвиђено ставом 2. Статута туженог—право на приговор Сенату Универзитета. Међутим, по оцени Апелационог суда, неоснован је део тужбеног захтева тужиље којим је тражила да се наложи туженом да конкурс за редовног професора за предмета кривично право објављен у листу „Послови“ од 10.10.2006.године, оконча вршењем избора.Ово из разлога што тужени, према одредбама Статута Правног факултета у Крагујевцу од 12.10.2006.године, који је био у примени у време доношења оспореног решења, није био надлежан да врши избор у одговарајуће звање.Најме, избор у одговарајуће звање према одредби члана 104. став 1. алинеја 12. Статута Универзитета у Крагујевцу из септембра 2006.године, који је био у примени у време доношења оспорене одлуке, у надлежности је Сената Универзитета као стручног органа Универзитета у Крагујевцу.Наведеном одредбом прописано је да је Сенат као стручни орган Универзитета надлежан да врши избор у звање редовног професора на предлог Већа факултета, а по прибављеном мишљењу надлежног стручног већа Универзитета. У смислу напред наведених одредби општих аката туженог и општег акта Универзитета у Крагујевцу, Веће факултета, односно Наставно научно веће туженог, није донело одговарајућу одлуку-утврдило предлог и исту није доставило на мишљење Сенату Универзитета, који је једини,у смислу наведених одредби надлежан за доношење одлуке о избору наставника, односно да изврши избор у звање редовног професора због чега Апелациони суд и оцењује да је део тужбеног захтева тужиље у одбијајућем делу неоснован и да у надлежности туженог није да конкурс за редовног професора за предмет кривично право објављен у листу „Послови“од 10.10.2006.године, оконча вршењем избора.

Из изнетих разлога Апелациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, с тим што је о парничним трошковима одлучио на основу чланова 153. став 2.,154.и 163. ЗПП и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, („Службени гласник РС“, број 121/12) и обавезао туженог да тужиљи, сразмерно успеху у спору, накнади нужне трошкове поступка које је она имала и то: за састав тужбе и једног образложеног поднеска од стране пуномоћника адвоката у износу од по 16.500,00 динара;за заступање од стране пуномоћника адвоката на 12 одржаних рочишта пред првостепеним судом и на расправи пред овим судом у износу од по 18.000,00 динара;за заступање од стране пуномоћника адвоката на 2 неодржане расправе пред другостепеним судом у износу од по 9.000,00 динара и за састав жалбе од стране пуномоћника адвоката у износу од 33.000,00 динара,што све чини досуђени износ од 150.000,00 динара.

Председник већа-судија,
Симонида Милорадовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић

Alexis

Број:4547/10
08.12.2014. године

Наставно научно веће Правног факултета у Крагујевцу, на седници одржаној 08.12.2014. године, на основу Пресуде Апелационог суда у Крагујевцу, Број: ГЖ.1-3545/13 од 11.07.2014. године, разматрало је Извештај Комисије за избор једног наставника у звању ванредни или редовни професор за ужу кривичноправну научну област, односно наставни предмет Кривично право и на основу чл. 100. ст.1. т.10. и чл. 101. ст.2. Статута Правног факултета у Крагујевцу, донело је

О Д Л У К У

Не прихвата се Извештај Комисије за избор за избор једног наставника у звању ванредни или редовни професор за ужу кривичноправну научну област, односно наставни предмет Кривично право, којим је др Драгана Петровић предложена за избор у звање редовни професор за ужу кривичноправну научну област, односно наставни предмет Кривично право на Правном факултету у Крагујевцу, Број: 2970 од 25.12.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Декан Правног факултета у Крагујевцу је објавио конкурс за избор једног наставника у звању ванредни или редовни професор за ужу научну област, односно наставни предмет Краивично право, на Правном факултету у Крагујевцу. Конкурс је објављен у листу "Послови" дана 10.10.2006. године.

Стручно веће за друштвене науке Универзитета у Крагујевцу на седници одржаној 12.10.2006. године образовало је Комисију за припрему извештаја о кандидатима који се јаве на наведени конкурс.

На Конкурс се јавио један кандидат и то, др Драгана Петровић, ванредни професор Правног факултета у Крагујевцу, за наставни предмет Кривично право.

Комисија је прегледала конкурсни материјал, сачинила Извештај и доставила га Факултету, дана 25.12.2006. године. Извештај је сходно чл. 128. Статута Факултета, стављен на увид јавности, на сајту Универзитета у Крагујевцу, од 11.01. до 11.02.2007. године. На Извештај Комисије није било приговора (Потврда Универзитета Број: 193 од 12.02.2007. године).

Након тога (20.02.2007. године) др Драгана Петровић је ухапшена у оквиру тзв. афере "Индекс" и у притвору је била до 14.12.2007. године.

Наставно научно веће Правног факултета у Крагујевцу, на седници одржаној 29.05.2008. године, донело је одлуку (Број: 1370/13) којом је Конкурс огласило науспелим.

Апелациони суд у Крагујевцу, решавајући у спору који је вођен по тужби др Драгане Петровић против Правног факултета у Крагујевцу, поништио је Одлуку Наставно научног већа Факултета о проглашењу конкурса неуспелим, (Пресуда Број: ГЖ.1-3545/13 од 11.07.2014. године) са образложењем да Веће Факултета није поступило у смислу одредбе чл. 129. ст. 1. тада важећег Статута, односно, после увида јавности није разматрало Извештај и није донело одговарајућу одлуку - утврдило предлог који би доставило Универзитету на даљи поступак.

На основу наведеног, Наставно научно веће је требало је наставити поступак у фази у којој је прекинут, односно разматра Извештај и Универзитету у Крагујевцу достави одговарајући предлог.

Наставно научно веће Факултета на седници одржаној 08.12.2014. године, разматрало је наведену пресуду и Извештај Комисије и на основу чл. 101. ст. 2 Статута Факултета, након гласања у коме су учествовали редовни професори, није прихватило Извештај Комисије јер су се "за" усвајање Извештаја изјаснила три, а "против" усвајања Извештаја изјаснило се шест чланова Већа.

На основу реченог донета је одлука како гласи у диспозитиву.

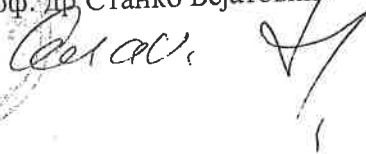
Поука о правном леку: Против ове одлуке може се поднети приговор Сенату Универзитета у Крагујевцу, у року од 15 дана по пријему одлуке.

Доставити:

- Универзитету у Крагујевцу
- Др Драгани Петровић,
- Архиви.

ПРЕДСЕДНИК ННВ

Проф. др Станко Бејатовић

На основу члана 188. став 4. Статута Правног факултета у Крагујевцу, Декан Факултета је дана 28.09.2006. године донео Одлуку о расписивању

КОНКУРСА

Расписује се конкурс за избор у звање и заснивање радног односа, са пуним радним временом на Правном факултету у Крагујевцу, и то:

1. Једног наставника у звању **ВАНРЕДНИ** или **РЕДОВНИ ПРОФЕСОР**, за наставни предмет **КРИВИЧНО ПРАВО**, са условима из члана 64. Закона, на период сагласно члану 65. Закона.
2. Једног наставника у свим звањима, за наставни предмет **СОЦИОЛОГИЈА**, са условима из члана 64. Закона, на период сагласно члану 65. Закона.
3. Једног сарадника у звању **АСИСТЕНТ**, за наставни предмет **СОЦИОЛОГИЈА** (реизбор), са условима из члана 185. Статута, на период сагласно члану 187. Статута Факултета.
4. Једног сарадника у звању **АСИСТЕНТ**, за наставни предмет **НАУКА О УПРАВЉАЊУ**, са условима из члана 185. Статута, на период сагласно члану 187. Статута Факултета.
5. Једног сарадника у звању **АСИСТЕНТ**, за наставни предмет **МЕЂУНАРОДНО ПРИВАТНО ПРАВО**, са условима из члана 185. Статута, на период сагласно члану 187. Статута Факултета.

Пријаве на конкурс са доказима о испуњености услова слати на адресу:

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ, КРАГУЈЕВАЦ, Ул. Јована Цвијића 1.

Рок за подношење пријаве је 15 дана од дана објављивања конкурса.

**НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ
ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ
И
СТРУЧНОМ ВЕЋУ ЗА ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ
УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ**

Одлуком Стручног већа за друштвене науке Универзитета у Крагујевцу бр. 1285/11 од 12.10.2006. године, именовани смо за чланове Комисије за писање Извештаја по расписаном конкурс за избор једног наставника у звање ванредни или редовни професор за ужу научну област, односно предмет Кривично право, на Правном факултету у Крагујевцу, који је објављен у недељном листу "Послови" 10. октобра 2006. године.

У том својству, по увиду у конкурсни материјал, подносимо следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс се пријавио само један кандидат, др Драгана Петровић, ванредни професор Правног факултета у Крагујевцу.

А. БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Проф. др Драгана Петровић рођена је 1964. у Крагујевцу, где је завршила основну и средњу школу са одличним успехом.

Дипломирала је на Правном факултету у Крагујевцу 1987. године, такође са одличним успехом.

1990. засновала радни однос на Правном факултету у Крагујевцу у звању асистент-приправник.

1992. одбранила магистарску тезу на тему: "Помагање као облик саучесништва и као самостално кривично дело".

1995. одбранила докторску дисертацију на тему: "Организовање злочиначких удружења".

1996. изабрана је за доцента за предмет Кривично право.

Од 1996. године у звању доцента води самостално наставу, вежбе, испите и последипломске студије на предмету Кривично право.

2000. изабрана за ванредног професора за предмет Кривично право.

2001. Награђена од Министарства за науку и заштиту животне средине као млади исткнуги научни радник.

2004. Награђена од Министарства за науку и заштиту животне средине за изузетне резултате постигнуте у реализацији пројеката из програма истраживања за период 2002 - 2003 у категорији А3.

Научна дисциплина: Кривично право.

Ужа специјалност: Организовани криминалитет и тероризам.

Активно се служи енглеским језиком.

Б. ОБЈАВЉЕНИ РАДОВИ, УЧЕШЋЕ НА НАУЧНИМ СКУПОВИМА, РАД НА НАУЧНИМ ПРОЈЕКТИМА И РЕЗУЛТАТИ У РАЗВОЈУ НАСТАВНО-НАУЧНОГ ПОДМЛАТКА

Група 1.1.

1. Објављени (самостални) научни радови у водећим научним часописима и зборницима са рецензијом:

а) Пре избора у звање ванредног професора

1. **Извршење смртне казне**, реферат са XV Саветовања Српског удружења за кривично право, Београд, 1991, 8 стр.
2. Приказ књиге: **Кривично дело силовања у Југословенском праву**, др Николе Мемедовића, Југословенска ревија за криминологију и кривично право, Београд, Удружење за кривично право и криминологију, 1991, бр. 1, стр. 3.
3. **Појам и врсте помагања као самосталног кривичног дела**, Гласник права, Крагујевац, Правни факултет, 1992, књ. I, св. 3, стр. 9.
4. **Помагање и организовање злочиначких удружења**, Гласник права, Крагујевац, Правни факултет, 1993, књ. II, стр. 81-87.
5. **Организовани криминалитет - неке дилеме**, Адвокат - часопис за правну праксу, теорију и проблеме људских права, Подгорица, Адвокатска комора Црне Горе, 1995, бр. II, година I, стр. 19-30.
6. **Границе кривичне одговорности и кажњивости организатора злочиначког удружења**, Гласник права, Крагујевац, Правни факултет, 1995, бр. 4, стр. 89-105.
7. **Организовани криминалитет - теоријске дилеме**, реферат на саветовању Српског удружења за кривично право: "Организовани криминалитет и корупција", Копаоник, 1996, стр. 21-43.
8. **О оправданости смртне казне**, реферат са саветовања Српског удружења за кривично право: "Смртна казна - вечна дилема", Херцег Нови, 1996, стр. 1-21.
9. **Организатор злочиначког удружења**, Зборник радова: "Србија и европско право I", Крагујевац, Правни факултет, 1996, стр. 51-64.

10. **Смртна казна у светлу новог законодавства**, Правни живот, Удружење правника Србије, 1996, бр. 9, стр. 53-65.
11. **Организовани криминалитет** - специјални додатак четвртном броју "Адвоката", Подгорица, Адвокатска комора Црне Горе, 1996, бр. 4, стр. 1-72.
12. **Убиство из користољубља**, реферат са саветовања: "Право и стварност", Правни живот, Београд, Удружење правника Србије, 1997, бр. 9, стр. 177-190.
13. **Неке кривично-правне дилеме у вези са организованим криминалитетом**, Зборник радова: "Србија и европско право II", Крагујевац, Правни факултет, 1997. стр. 55-69.
14. **Кривичноправни аспект еутаназије**, реферат са саветовања Српског удружења за кривично право: "Право и медицина - додирне тачке, спорна питања", Копаоник, 1997, стр. 23-33.
15. **Помагање у самоубиству**, реферат са саветовања Српског удружења за кривично право: "Убиства и самоубиства у Југославији", Копаоник, 1998, стр. 213-235.
16. **Убиство на свиреп начин**, Правни живот, 9-10, Београд, Удружење правника Србије, 1998, стр. 143-158.
17. **Organized Crime (Between Vision and Reality)**, World Conference Modern Criminal Investigation, Organized Crime and Human Rights, Sun City, South Africa 21-25 septembar, 1998.
18. **Кривичноправни аспект вештачења**, реферат поводом промоције Судско-медицинског одбора, Општински суд, Крагујевац, 1998.
19. **Организовани криминалитет између визије и реалности**, Зборник радова: "Србија и европско право III", Крагујевац, Правни факултет, 1998. стр. 30-49.
20. **Organized Crime in the Country in Transition**, Balkan Law Review, бр. 3, стр. 31-36.
21. **Неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога**, реферат са саветовања Српског удружења за кривично право: "Спречавање и злоупотреба дрога", Копаоник, 1999, стр. 17-31.
22. **Пристанак повређеног код еутаназије**, Зборник радова: "Србија и европско право IV", Крагујевац, Правни факултет, 2000, стр. 143-161.

ОДРЕДНИЦЕ ЗА ОПШТУ ЕНЦИКОПЕДИЈУ ПРАВА:

1. Судска опомена,
2. Организовање злочиначких удружења,
3. Отмица,
4. Договор за извршење кривичног дела,
5. Шумска крађа,
6. Повреда права за време привремене незапослености,
7. Повреда права из радног односа,
8. Несавесно пружање ветеринарске помоћи,
9. Повреда права на управљање
10. Повреда права из социјалног осигурања,

11. Производња и стављање у промет штетљивих животних намирница.

б) после избора у звање ванредног професора

23. **Тероризам, нови изазов праву на живот**, Правни живот, Београд, Удружење правника Србије, 2001, бр. 9, стр. 3-25.

24. **Нови концепт југословенског кривичног законодавства**, реферат са саветовања Српског удружења за кривично право: "Место југословенског кривичног права у савременом кривичном праву", Копаоник, 2002, стр. 1-19.

25. **Геноцид**, Зборник радова: "Србија и европско право V", Крагујевац, Правни факултет, 2002, стр. 30.

26. **Злостава злоупотребом положаја**, Зборник радова: Деликти насиља кривичноправни и криминолошки аспект, 2002, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, стр. 105 - 113.

27. **Тероризам у ваздушном саобраћају**, Правни живот, Београд, том I, 9/2002, стр. 21. - 33.

28. **Међународно кривично право и кривично дело "Трговина људима"**, Зборник II: Слобода и права човека и грађанина у концепту новог законодавства Републике Србије, 2003, Правни факултет у Крагујевцу, стр. 81. - 102.

29. **Самоубилачки тероризам**, Правни живот, Београд, том I, 9/2003, стр. 111. - 133.

30. **Нови глобални тероризам**, Зборник радова: Слобода и права човека и грађанина у концепту новог законодавства Републике Србије, 2004, Институт за правне и друштвене науке, стр. 75 - 106.

31. **Модерни концепт тероризма - спорне тачке и спорна питања**, Зборник радова: Примена међународног кривичног права у националним законодавствима, 2005, Удружење за међународно кривично право и "Интермех" Београд, стр. 193 - 227.

32. **Тероризам - модерни приступ у формилисању његовог смисла и суштине**, Зборник радова, Слобода и права човека и грађанина у концепту новог законодавства Републике Србије, књига IV, 2005, стр. 97 - 128.

33. **Тероризам у функцији добра или зла**, Зборник радова: Примена међународног кривичног права у националним законодавствима, Тара 2006, стр. 195 - 227.

34. **Тероризам и идеологија**, Зборник радова: Правни систем Србије и стандарди ЕУ и Савета Европе, књига I, 2006, стр. 181 - 194.

1.2. Приказ радова

Тероризам, нови изазов праву на живот, Правни живот, Београд, Удружење правника Србије, 2001, бр. 9, стр. 3-25.

Предмет пажње Аутора у овом раду су четири битне претпоставке за разумевање крајње негативних резултата у међународној кривичноправној сарадњи у борби са тероризмом: проблем дефиниције тероризма; питање "политичког криминалитета"; могуће везе између организованог криминалитета и тероризма и питање верског тероризма. Из овакве опште позиције, произилази и одговарајуће појединачна интерпретација сваке од њих. У раду се, детаљно анализира постојање и природа веза између терористичких група и злочиначких организација. По мишљењу Д. Петровић, због тога што, како смо видели, постоје одговарајући "превиди" у дешифровању унутрашње природе тероризма, потребно је овде да се нагласи како он, веома често (подразумевајући његов злочиначки елемент) обухвата и елементе политике, ратовања, пропаганде. Испитујући њихове спољашње манифестације, терористичке акције, на неки начин и понекад, подсећају на ратне злочине: цивили се нападају, заробљавају се таоци, људи се киднапују и прети им се смрћу... Међутим, до сада је изостајала политика подршке за дефинисање терористичког акта као мировног еквивалента ратним злочинима. Наравно да конкретна чињеница баца снажно светло на тумачење и разумевање појаве коју истражујемо и овде коментаришемо. У једном ширем смислу, ова чињеница баца светло и на природу света у коме живимо: карактер политичког система, неједнака расподела моћи, различити утицаји светских технолошких, економских, војних, политичких и културних сила. Аутор тачно примећује да је политичка природа неких облика тероризма друга значајна препрека за интензивнију међународну сарадњу у борби са њим. Сами терористи стављају акценат на политичку димензију своје борбе, док владе указују на криминалну природу њихове активности. Па ипак, ова два аспекта у тумачењу означеног феномена се не налазе у стању међусобне искључивости. Напротив. Концепт политичког злочина покреће многоструко осетљива законска питања. Прецизније, појам политичког преступника има посебно место у закону о изручењу и давању политичког азила.

У оквиру општег одређења особене везе између терористичких група и злочиначких организација, Аутор, упозорава да су (са посебним освртом на нарко-тероризам), испољене неке сличности у њиховој интерпретацији које потичу, пре свега, из две околности: тачно је да терористи крше закон, као што је и тачно да су они веома добро организовани. Међутим, само ове две чињенице не могу показати једну као еквивалент другој, и обратно. чак и тамо где се запажа упадљива (фактичка) сличност између једних и других, разлика се одмах показује кад се крене у њихово детаљније испитивање. Другим речима, неке терористичке групе стварно сарађују са злочиначким организацијама, као што и неке наоружане политичке групе понекад "перерастају" у добро организоване злочиначке групе. У томе је садржана и констатација да линија која раздваја ова два феномена, понекад постаје веома танка и веома савитљива. Али, поновимо, у овој испреплетаности природе и карактера тероризма и организованог криминалитета утемељена је, управо, неопходност њиховог диференцирања. Дакле, наглашава Аутор, иако је реч о веома компликованом питању, "не би било мудро мешати борбу против међународног тероризма са борбом против међународног организованог криминалитета". На крају, да констатујемо још једном, да у епохи чији смо савременици, две дијаметрално различите тенденције - повезивање света на свим нивоима и повезивање терористичких група и њихово злочиначко деловање на међународном нивоу, "руку под руку" иду светском позорницом.

Нови концепт југословенског кривичног законодавства, реферат са саветовања Српског удружења за кривично право: "Место југословенског кривичног права у савременом кривичном праву", Копаоник, 2002, стр. 1-19.

Већ по природи ствари, у једном реферату ове врсте веома је тешко обухватити сва питања која се на било који начин, појављују као важна. Пре свега, много је таквих питања. Затим, многа од њих су већ третирана у неким другим рефератима. Из овог упућивања, Аутор истиче да је неопходно ограничити се само на неке од њих, стављајући акценат само на оне најважније. У том правцу, он приступа разматрању две групе таквих проблема: оним из Општег дела (појам кривичног дела, правна заблуда, саучесништво, систем кривичних санкција, казнена политика, систем одмеравања казни, идр.), и оним из Посебног дела кривичног законодавства (питање пенализације и депенализације, кривична дела против човечности и међународног права, нова кривична дела корупције идр.). Али, вратимо се за тренутак уназад и погледајмо шта је то Аутора определило да се одлучи за ову тему. Из перспективе актуелног тренутка и нових решења у нашем кривичном законодавству, тема потпуно превазиђена (јер је 2005. године, донет нов КЗ Србије). У перспективи "оног" времена, тема, односно Аутор са избором теме у "широком луку", обухватањем појединих питања и проблема, два корака испред постојеће ситуације кривичног законодавства. Претходно изнета тврдња, управо нам даје за право да код разматрања значаја постављеног питања кренемо од самог почетака, од оног што је налагало хитно и одлучно интервенисање у тада актуелни ОКЗ, хватањем неких решења које би измениле у битном концепт овог Законика, његову физиономију, променило законске описе одређених кривичних дела и др. Било је ту више преломних момената и ситуација. Значај тога био је много далекосежнији - на свим нивоима наше компликоване животне стварности. Прецизније, југословенска држава се на уласку у XXI век нашла у веома специфичној ситуацији. Не треба бити посебно мудар, истиче Аутор да би се схватило какав је практично правни несклад настао последњих година и у овој области, на подручју све мање СРЈ. Зато је постало неопходно да се што је могуће пре приступи темељној ревизији и изградњи новог кривичног законодавства. А тема је озбиљна и велика - у размерама наше парадоксалне свакодневице. Годинама, стално и увек делимично, увек само парцијално, ограничено и тренутно. Годинама, под привидним алибијем тренутне заузетости неких важнијим проблемима стално одлагана за нека друга, срећнија времена. Отуда вакум правих кривичноправних решења. Отуда "инстант" решења у функцији различитих текућих потреба. Међутим, Аутор истиче да претходну констатацију треба укрстити са разумевањем не само историје и политичке драме времена и појединаца на југословенском простору (ово нарочито важи за последњих десетак година), већ и у ширем европском и светском миљеу. Рецимо, педесет година од Кривичног законика, наше кривично законодавство се, у коначном збиру, нашло на месту на коме је давно остављено, кроз законе чији се изглед, односно суштина, од тада није мењала. Другим речима, од Кривичног законика из 1951. године, тј. од доношења Кривичног закона СФРЈ од 1976. године, догодило се толико промена у нашем друштву - а кривично законодавство је малтене, остало исто. Велике друштвене и историјске промене учиниле су да је кривично право постало анахроно, превазиђено, непримерено духу времена... Глобална промена вредносних оријентација је, без сумње, наметнула потребу суштинске промене кривичног права и стварање једног новог модела кривичног закона, односно конституисање једне значајне, модерне, комплексне законодавне основе за ефикасно функционисање правне државе. И друго, на чему Аутор инсистира, нужност усаглашавања нашег кривичног

законодавства са законодавствима развијених демократских земаља у свету. Другим речима, повод за промене у нашем кривичном законодавству лежи и у међународно-правним разлозима - положај СР Југославије у међународној заједници (укључивање у било коју, иоле значајну међународну организацију захтева прилагођавање југословенског правног система европском правном систему.

Геноцид, Зборник радова: "Србија и европско право V", Крагујевац, Правни факултет, 2002, стр. 30.

Кривично дело геноцида представља злочин против човечности или злочин против човечанства као заједнице народа који се састоји у предузимању различитих радњи са циљем потпуног или делимичног уништења неке националне, етичке, расне или верске групе. Геноцид, стога спада међу најтеже злочине међународног права; ради се о уништењу једног целог народа коме се одриче право на постојање. Иако геноцид као друштвени феномен има дугу историју, он је ипак ново кривично дело у кривичном законодавству, јер је као појам у нормативном смислу, у правну науку ушао тек после другог светског рата. Аутор подлачи да је као међународно кривично дело (*delictum sui generis*) проглашен први пут Резолуцији УН (Генерална скупштина је усвојила 11. децембра 1946. године), у којој је геноцид окарактерисан као негирање права на опстанак колективитету, као што је убиство (*homicidium*) негирање права на живот појединцу. У раду се пошло од општих разматрања ка конкретном приступу проблему, обухватајући сасвим логично, сва кључна питања, односно његове проблематске теме. Разматрање кривичне одговорности због извршења овог злочина над злочинима заузима значајан део овог чланка. Међутим, посебна пажња овде је посвећена (равномерно) свим елементима бића односног кривичног дела. У том смислу, Аутор наводи да из законског бића овог дела прозилази његов објекат заштите - право наведених колективитета на постојање. Из тога јасно произилази, наглашава он, да је геноцид уперен против колективитета, да је он злочин над групама људи повезаних по наведеним основима, што представља један од диференцирајућих критеријума по којима се геноцид разликује од других међународних кривичних дела. Други се састоји у посебном облику умишљаја (*dolus specialis*), који обухвата споменуто геноцидну намеру (намеру уништења наведених колективитета). Иначе, према законском опису, радња извршења дела је постављена алтернативно али истовремено и лимитативно и углавном се ради о физичком или биолошком уништењу наведених група али, наглашава Аутор, то се изузетно може учинити и психичким уништењем (тзв. психички геноцид). Дакле, у овом раду Аутор детаљно објашњава одредбе чл. 379. КЗС тј. конкретно говори о томе који су начини његовог извршења, и у складу са тим наводи; дело може бити учињено наређивањем или извршењем једне од наведених радњи из комплекса наведених делатности у диспозицији дела, прецизирањем ових врста делатности. Међутим, како год било, мора да се ради о организованим и планским акцијама у којима се ангажује већи број људи и у којима, углавном одлучујућу улогу имају државе (директно или индиректно). У том смислу се анализирају и радње етничког чишћења и детаљно образлаже када се оне не третирају као кривично дело геноцида, а када се ради о геноциду. Посебну пажњу привлачи разматрање проблема одговорности за извршена дела. У том контексту се анализирају две ситуације: прва је она у којој се као извршилац дела појављује онај који наређује извршење неке од наведених радњи; друга, оне у којој је извршилац оно лице које само чини ова дела у наведеној намери. Да ли разликовати ове две одговорности и кажњивости? О овом члану, Аутор посебно расправља са образложењем да су оба извршиоца у том погледу изједначена, наводећи, даље, да од паредбодавца треба разликовати оног који подстиче или позива на извршење геноцида. Иначе, дело се може извршити како за време рата, тако и у миру. Када се врши за време рата слично је ратним злочинима против цивилног становништва. Најзад,

закључује Драгана Петровић, за ово кривично дело не може наступити застарелост извршења казне изречене за ово дело. Уз напомену да поменуто разматрање представља сложен проблем, односно да је због своје комплексности, објашњавање овог злочина врло спорно и дискутабилно, веома осетљиво и деликатно, и сам Аутор је, са своје стране отворио врата најразличитијим тумачењима и схватањима у односу на ово сложено питање.

Злостава злоупотребом положаја, Зборник радова: Деликти насиља кривичноправни и криминолошки аспект, 2002, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, стр. 105 - 113.

На самом почетку расправе у којој се трага за чврстим ослоњцима у реаговању одговарајућим кривичноправним мерама на ову негативну друштвену појаву, Аутор је, најпре пошао од одређивања смисла и суштине ове инкриминације, тј. од дефинисања општег појам тог дела, контекста и основа на којима почива; затим од неких теоријских и практичних дилема везаних, на првом месту за основни облик ове врсте деликта, а онда за његове квалификоване облике; ту су, свакако и понуђена одговарајућа решења и предлози. Правни аспект овог кривичног дела се везује за неколико проблематичних тачака које се код њега појављују. Због тога се ово дело чини посебно интересантним за кривично-правну анализу. У том смислу, поступа и Аутор овог рада, конкретно образлажући низ питања и низ релевантних правних ситуација које у вези са њим искрсавају. Акцент, најпре ставља на чињеницу да се ради о основном кривичном делу из групе кривичних дела против службене дужности која имају посебно место у кривичном законодавству. Овде се ради о тзв. посебним кривичним делима (*delicta propria*) код којих својство извршиоца битно утиче и на њихову квалификацију. Али како је предмет пажње прво (основно) кривично дело из односне групе, Аутор се концентрише, управо на означено дело и посебно апострофира следеће: кривично дело злоупотребе службеног положаја представља злоупотребу службене позиције или овлашћења; учинилац дела користи службу, своја службена овлашћења на незаконит начин и супротно интересима и циљевима службе. Аутор, још једном указује да кривично дело злоупотребе службеног положаја има карактер општег кривичног дела (спада у права службена кривична дела) против службене дужности, с обзиром да већина других дела представљају посебне облике овог кривичног дела, па је оно у односу на њих супсидијарног карактера, тј. примењује се само ако се делатност службеног или одговорног лица не може квалификовати као неко од тих дела. Због тога је, наглашава Аутор, идеални стичај између овог и тих дела искључен. Он, даље констатује, да постоји неколико облика овог кривичног дела: основни облик злоупотребе, злоупотреба службеног положаја из користољубља и њихови тежи облици. Радња извршења је одређена алтернативно (три вида), а Аутор је разматрању сва три појавна облика кривичног дела злоупотребе посветио довољно и времена и простора, указујући на извесне непрецизности у законским решењима које могу изазвати низ проблема у пракси и пледира за извесне корекције на нормативном плану којим би се отклонили могући неспоразуми, али и све чешће злоупотребе и тумачење у поступцима њихове примене. У одређивању ове инкриминације, полази се од његове законске конструкције и у том смислу се долази и до његове субјективне стране, а субјективни елемент дела, поред умишљаја, укључује и намеру прибављања неимовинске користи (тзв. некористољубива злоупотреба). Ауторка стално подвлачи да то не мора да буде само непосредна материјална добит, већ свака на било који начин, а извршењем дела злоупотребе (на пр. тражење да се пристане на обљубу, али то може бити и повреда неког права). Ако би се радило о имовинској користи, наглашава она, постојали би дело из ст.3. И даље, није неопходно да је намера и остварене, односно да је другоме штета нанесена. И поред детаљног образлагања (обухватајући посебно користољубиву злоупотребу службеног положаја и тежи облик) наведеног кривичног дела, Ауторка, на крају констатује да је остало

још нерешених питања која се у вези са њима појављују, као и да је број кривичних дела злоупотребе положаја, последњих година доживео праву експлозију.

Тероризам у ваздушном саобраћају, Правни живот, Београд, том I, 9/2002, стр. 21. - 33.

Предмет пажње Аутора у овом раду је питање безбедности ваздушног саобраћаја као мете тероризма, прецизније два кривична дела из групе "Кривична дела против безбедности ваздушног саобраћаја": отмица ваздухоплова (члан 240. ОКЗ) и угрожавање безбедности лета ваздухоплова (члан 241. ОКЗ). Реч је, да иако се суочавамо са широким спектром потенцијалних мета терористичких напада, безбедност ваздушног саобраћаја је заслужила, овде, посебно коментарисање. Управо, указивањем преплашено на драматичне размере које узима ова форма терористичког деловања, Аутору је послужило, да полазећи од ове врсте насиља изложи те две инкриминације у једном новом светлу. Указује се, дакле да овај проблем спада у ред оних посебно значајних и интересантних питања који, последњих година плене пажњу својом комплексношћу и тежином. Рецимо, полазећи од све већег броја жртава у авио-саобраћају, посебно се аргументују теоријске дилеме, одреднице и полазишта о овој врсти људског активизма и борби са њим. При томе, се посебно разматрају појмовна одређења ове форме друштвено опасног понашања, тј. даје општи преглед њихових законских дефиниција кроз паралелизам њиховог односа. У овој перспективи, по мишљењу Аутора, посебно су "обележени" основни елементи или услови за ове инкриминације. Због тога их он детаљно наводи и објашњава. Наравно, при појмовном одређивању и диференцирању поменутих инкриминација, полази се од њихове законске конструкције, при чему се посебно подвлачи, односно образлаже, шта је то што ова два кривична дела против безбедности ваздушног саобраћаја сврстава у кривична дела тероризма (у ширем смислу), а шта је то што их од овог кривичног дела раздваја. У том правцу, Аутор тачно подвлачи да се, већ на први поглед, имајући у виду законску дефиницију кривичних дела, може закључити да је њихово основно обележје по коме се оне разликују од других сличних кривичних дела - управо, радња извршења. Исти је случај и за преостала два основна елемента која су карактеристична за одређивање појма кривичног дела тероризма: последицу дела и побуде учиниоца. Међутим, наглашава Аутор, ми бисмо овоме додали (с правом) и преостала два субјективна обележја умишљаја, а то су намера и циљ у коме се врши дело. Разматрање специфичног односа између поменутих кривичних дела заузима значајни део овог чланка, с тим да, Аутор закључује, већ се у самом језгру тероризма, његовој специфичној природи, модалитетима испољавања и др. одсликава различитост отмице ваздухоплова и угрожавања безбедности лета ваздухоплова, и од тога треба поћи у експликацији односне проблематике.

Међународно кривично право и кривично дело "Трговина људима", Зборник II: Слобода и права човека и грађанина у концепту новог законодавства Републике Србије, 2003, Правни факултет у Крагујевцу, стр. 81. - 102.

У основној идеји, Аутор полази од става да је трговина људима један од значајнијих појавних облика организованог криминалитета, који у последње време постаје све значајнији и актуелнији, који поприма ванредне размере и представља озбиљан међународни проблем. Овај феномен одликују одређене специфичности које нису типичне за друге видове организованог криминалитета, а односе се, пре свега, на појмовно одређење овог феномена, етиолошке, географске и виктимолошке аспекте, међународну и националну регулацију

појаве, као и на правно реаговање појединих земаља и међународне заједнице у спречавању и елиминисању ове појаве. Аутор, с правом истиче и доводи у везу трговину људима с кршењем људских права и слобода, јер су жртве лишене елементарних природних права и слобода, као што су право на живот, право на слободу кретања и слично. Друштвена оправданост овог истраживања, према виђењу Аутора, произилази из изузетне актуелности ове појаве, њене друштвене опасности, а посебно њене недовољне истражености, због високе тзв тамне бројке криминалитета. На овај проблем, односно на факторе утицају таквог стања, указује се у каснијим деловима рада. У овом делу, он укратко даје претпоставке стварних размера појаве, почетке и ескалацију проблема и просторе њених актуелних феномена. Научни циљ, како је у уводним разматрањима наведено, Аутор исказује кроз основно питање: који су кривичноправни оквири проблема трговине људима као савремене криминалне појаве, како на међународном нивоу, тако и у националним законодавствима и законодавству Србије и Црне Горе, и постоје ли потребе и могућности да се правна регулатива у овој области измени? У раду су коришћени научни инструменти логичног редоследа дефинисања проблема, постављања хипотеза, операционализације појединих питања, компаративних изучавања теоријских ставова и кривичноправне праксе, те извлачења закључака у смислу ставова у погледу изграђивања судова примерених теми "савремених решења", под којима се подразумевају модерни светски стандарди у погледу кривичноправног третирања појаве каква је трговина људима. Посебан допринос, представљају издиференцирани ставови Аутора у погледу усклађености кривичноправних оквира појаве у законодавству Србије и Црне Горе, а посебно у погледу потребе за корекцијом одређених решења инкриминације у Кривичном законнику Републике Србије. Такав рад заслужује адекватно вредновање, како на теоријском плану у криминолошкој и кривичноправној литератури, тако и на пољу практичне примене предложених решења. Импозантан је број и квалитет извора (научне, стручне литературе и других извора) којима се Аутор служио у истраживањима, на основу којих је могао да изложи различитости ставова и опредељује се суштинска закључивања, дата на крају самог рада.

Самоубилачки тероризам, Копаоничка школа природног права, Београд, Удружење правника Србије, 9/2003, стр. 111. - 133.

Предмет пажње Аутора у овом раду, објављеном у водећем националном часопису, је самоубилачки тероризам као нови облик тероризма који последње две деценије доживљава праву експанзију. Посебно се указује да је, овде, реч о квалитетно другачијем, веома смртоносном, свакако натприродном феномену. Са имицом најсавршенијег терористичког оружја, овај вид тероризма се претворио у праву машину која гута све пред собом. Скоро 20 година од свог појављивања, самоубилачки тероризам и даље носи етикету - најмоћнијег оружја. И, што је још горе, настојећи да извучемо закључке о "будућности" ове врсте тероризма, страх који долази од њега ће постојати све дотле док се не елиминишу проблеми који су основ за његово настајање, односно, док не буду елиминисани политички разлози који их условљавају. У раду се излаже кратка историја самоубилачких напада, нуде се неки од одговора на питање - шта је самоубилачки тероризам. Наводе се резултати врло интересантног истраживања које нам презентује Jan's Information Group. Посебно је занимљиво оно излагање које се односи на објашњење да ли су бомбашаи самоубице - нападачи или мучници. Аутор, у вези са тим, одмах додаје да, на овај начин, сасвим разумљиво, самопожртвовање показује своје варијетете, не само по разноврсним културама, него и по различитим околностима. У разматрањима која следе, посебно су обрађени детерминишући фактори у понашању терориста самоубица, стављањем акцента, нарочито на неке (веровање у живот после смрти, или вера у неки облик постојања након смрти, национални фанатизам или лојалност некој организацији, наивност и др.). Истовремено, овај

део излагања је посебно посвећен женама бомбашима у терористичким нападима, уз констатацију да се коришћење жене самоубице сматра моћном и веома забрињавајућом фазом у развоју тероризма (то је нов феномен у модерној историји тероризма). Начин рада у припреми и извођењу самоубилачких напада је следећа област којом се Аутор бави, а која претходи делу текста који је, можда и најзначајнији - борбом против тероризма. Упозоравајућу да се, можда, баш овде срећемо са најспорнијим питањима, Аутор са разлогом издваја и посебно објашњава неколико проблематских тачака: "чувени" Патриотски закон (важио до 2005. године), иницијативу да се поштри Законик о кривичном поступку у Русији, став Human Rights Watch-а и др. У контексту овога, посебно је објашњено кривично дело тероризма у светлу међународног права.

Тероризам - модерни приступ у формилисању његовог смисла и суштине, Зборник радова, Слобода и права човека и грађанина у концепту новог законодавства Републике Србије, књига IV, 2005, стр. 97 - 128.

У овом раду изнете су дилеме које прате поступак утврђивања јединствене, општеприхватљиве дефиниције тероризма, односно мноштво разноврсних питања и проблема који детерминишу смисао и суштину модерног тероризма. У том смислу, Аутор констатује да је тероризам проблем који међународну заједницу потреса већ годинама. Свима је јасна потреба за међународном сарадњом у борби против њега, као што је свима јасна потреба за усвајањем међународне конвенције која би се скрупулозно поштовала од стране свих држава Света. Па ипак, није тајна да тај, неопходно потребни ниво сарадње често изостаје. Зашто? Аутор, указује да ово питање, на почетку, има смисла како због неких историјско-политичких процеса и промена који се везују за даљу и нешто ближу прошлост (нарочито, који припадају периоду од последњих тридесетак година), тако и због историјско-политичких и економских промена и процеса регионалне интеграције и светске глобализације који се "доста несрећно" одигравају и на нашим просторима. Овим смо већ дотакли основне претпоставке за разумевање тога питања, најпре, прецизирањем најважнијих, одлучујућих разлога који се у битном рефлектују на крајње негативне резултате у међународној кривичноправној сарадњи у борби са тероризмом. Из такве опште позиције произилази и одговарајућа, појединачна интерпретација сваке од њих. Уз констатацију да проблем дефинисање тероризма мучи међународну заједницу годинама, Аутор наводи да постоји онолико различитих појмова тероризма колико и аутора који су покушали да одреде тај појам. У једном реду приказано је и анализирано 109 теоријских правних појмова - дефиниција тероризма (али тај број је сигурно већи). И сам Аутор наводи велики број правних појмова тероризма, уз напомену да скоро ниједна карактеристика тероризма није обавезна у смислу да се среће као неспорна код већине схватања (па, ипак, неки елементи се срећу код већине дефиниција). Тешкоће у одређивању правног појма тероризма се, како каже Аутор, рефлектују и приликом примене кривично-правних норми о тероризму, а нарочито у погледу регулисања ове проблематике *de lege ferenda* (као последица тога и веома различита законска решења у страном законодавству). Пружајући шири оквир за разумевање, Аутор посебно апострофира да се у објашњавању ове теме отворио, још један проблем, а то је - да недостатак консензуса око дефинисања тероризма на интернационалном нивоу значајно омета ефикасну борбу против тероризма. У овом реферату, посебно је приказано и значење израза које се пробија из појма тероризма, али је Аутор детаљно размотрио и неке од типологија терора које могу да послуже као добра основа да би се лакше диференцирале и разликовале одређене врсте тероризма, посебно оне које се крију иза плашта револуционарних или герилских покрета. У том правцу, обрађена су још нека спорна питања и проблеми. Најзад, овај текст Аутор заокружује посебним објашњавањем међународног

тероризма - као деликта кривичног права и осветљава га из два угла: из угла међународно правне и националне регулативе.

Тероризам у функцији добра или зла, Зборник радова: Примена међународног кривичног права у националним законодавствима, 2006, стр. 195 - 227.

На почетку објашњавања овог питања, речено је да се непрекидно воде расправе о томе да ли оправданост циља и племенитост мотива чине тероризам мање злим. Наравно, разумевање циља за које се неко бори и његовог система вредновање у оквиру кога он функционише доводи до тога да се терористичке акције различито квалификују (осуђују или не). Па, да ли је тероризам у функцији добра? Ово је темељно питање. Централни проблем. Управо, у овом времену. И управо са овог аспекта. Кроз питања постављена у уводном делу реферата, Аутор одмах изражава свој став у том погледу.

Ниједан циљ, без обзира колико био племенит, не може да учини ове акције прихватљивим. Разумевање не може да умањи ужас насиља почињеног на невиним људима. Било које право које се остварује убиствима и сакаћењем невиних људи није вредно те цене.

И после детаљног образлагања ове проблематске тачке која нас уз промену перспективе и преокрет од уских секташких погледа на тај феномен води ка стварању целовитије слике и степена опасности, Ауторка резигнирано констатује да се код тероризма насиље усмерава према грађанима, невиним жртвама и политички злочини се комбинују са ужасним злочинима и масовним кршењем људских права. Такав рат се обично не започиње због државних интереса, већ религиозног идентификовања, острашћености, фанатизма итд. Из претходног указивања, дате су координате које су "омеђиле" разматрања у овом чланку. Другим речима, у проучавању савремених тенденција на терену законског регулисања кривичног дела тероризма, пажњу је привукао и следећи поднаслов - Разматрање ове проблематике у светлу заштите људских права. У том смислу, посебно се издваја део рада који се бави односном проблематиком из угла ограничења које намеће либерални међународни поредак, и његовом последицом - драстично разилажење између универзалних захтева за остваривањем људских права и катастрофално лоших резултата у њиховој реализацији. На крају, Аутор с правом констатује: сваки грађанин у свакој земљи на свету има право на живот, слободу и безбедност. Ово је посебна обавеза у међународној глобалној заједници у којој живимо. Нације и државе не смеју да постану рај за терористе. Са њима се треба ухватити у коштац са демократским законским процесом. Националне и међународне обавезе морају да буду тако утемељене да не дозволе уцену терориста и њихово блокирање мировних процеса, као и да убрзају екстрадиционе поступке и да блокирају сваку финансијску подршку терористичким организацијама.

Група 1.2.

2. Објављене монографије и уџбеници:

а) пре избора у звање ванредног професора:

1. Помагање као облик саучесништва и као самостално кривично дело, Рад, Београд, 1994, стр. 153.

2. Организовање злочиначких удружења, Српско удружење за кривично право, Београд, 1996, стр. 313.
3. Еутаназија, Српско удружење за кривично право, Београд, 2000, стр. 185.

б) после избора у звање ванредног професора:

1. Модерни концепт тероризма - Кривичноправни аспект

2.2. Приказ радова

Монографије "Помагање као облик саучесништва и као самостално кривично дело", "Организовање злочиначких удружења" и "Еутаназија" су анализирани у претходном изборном периоду.

"Модерни концепт тероризма - кривичноправни аспект" Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, Институт за правне и друштвене науке, Крагујевац 2006 ISBN 86-80765-78-3; СРП 343.341; 341.41/46 У садашњем цивилизованом тренутку, наш живот се одвија у опасним и несигурним околностима, у стању друштвене раслојености, социјалних превирања, грађанских ратова. Живимо у епохи неједнаке расподеле моћи, сиве економије, црног тржишта девизама, живимо у Свету саможивости и грамзивости, патолошки израженог властољубља и жеље за доминацијом, неморалу у комуникацијама и др. Несумњива је чињеница да се Свет на крају 20. века суочава са огромним политичким, привредним, психосоцијалним невољама у којима доминирају сила, бруталност, у коме су свакодневна појава убијања, мучења, ужасна злостављања, пљачке и паљевине, уништавање материјалних и културних добара и слично. Извршиоци ових језивих збивања се регрутују из свих друштвених, карактерних, психолошких структура: од крајње сиромашних друштвених слојева до оних крајње богатих, од необразованих, са нижим образовањем, па до изузетно интелегентних и образованих. Руковођени најсебичнијом философијом, њихова мотивација креће се у распону од стицања материјалних добити, реализације политичких циљева... па, чак до фанатизма. То су психопатолошке и морално наказне личности, то дакле могу бити обични криминалци, нечији плаћеници, или тешко поремећене личности.

Дакле, на том хоризонту наше сурове стварности, руковођени различитом мотивационом суштином, долази до повезивања људи, обједињавања њихове злочиначке енергије и њеног усмеравања ка вршењу једног или више кривичних дела. У било ком облику пројекција – вршење терористичких аката ради остваривања неког политичког циља – повезује одређена лица у мање или веће целине (завера, банда, група,...) са једном, јединственом, основном, одлучујућом идејом – удруженим снагама се може постићи већи ефекат. Другим речима, ова исходна тачка обликује и условљава феномен тероризма, она је језгро које обухвата и усмерава њихове духовне и практичне криминалне делатности.

Сложеност овог облика колективног криминалитета је евидентна. Далеко више од било које сфере људског понашања, оно се прикрива и измиче својом свестраношћу, изражајношћу својих ликова.

Због овакве контраверзне природе и “значаја“ тероризма, питања везана за овај феномен су стално актуелна. То потврђује и велики број радова како у иностраној, тако и у нашој кривичноправној литератури. Управо, ова студија се појављује у право време, с обзиром да је наше законодавство (2005.) прихватило једну нову концепцију кривичних дела тероризма са низом нових решења које раније није познавало.

Књига је подељена на два дела која су логички повезана у једну целину и која, разумљиво, почиње са уводним излагањем, а завршава се интересантним и апликативним закључцима. Прецизније, први део студија – Модерни концепт тероризма садржи: излагања о појму тероризма (међународног тероризма), његовом етимолошком значењу и проблемима стварања научног (теоријског) појма тероризма. Дакле, поред Увода, књига садржи четири дела: појам и суштине тероризма; феноменологија и етиологија ове врсте активизма и средства, односно начини реаговања у борби са том врстом изузетно опасног понашања. На крају овог тематског подручја, приступа се објашњавању овог феномена у светлу заштите људских права.

Други део - Кривичноправни аспект тероризма: Већ из грубо назначеног садржаја (а из текста, још изразитије), запажа се да наслов књиге није адекватан, тј. узан је у односу на њену садржину, будући да је акценат стављен на кривичноправни аспект тероризма. Међутим, сматра се да је овакав став исправан, јер је размишљање о кривичном делу тероризма као генусном појму, толико тесно повезано са овим претходним, да их је предметно и методолошки тешко раздвојити, тако да овакво, скупно третирање свих (баш тих) питања и проблема односне врсте, даје релативно целовит увид у особену проблематику тероризма. Најзад, само на овај начин, са овако постављеном и реализованом идејом у проучавању изабране теме, може да се оствари постављени циљ – обухватити кључна питања тероризма са наглашеном кривично-правном оријентацијом.

1) Прво поглавље рада, уз основна разматрања о појму тероризма, тј. његовом настанку и основним карактеристикама, на један информативан и јасан начин даје појам овог феномена и његове основне елементе или обележја. У том смислу се, у приказу тероризма осветљавају основни правци терористичког деловања, истовремено указујући на поједине карактеристичне моменте, односно специфичности по којима се ова форма криминалног деловања као индивидуалне егзистенције, међусобно разликује од других типова насиља. Ако ову чињеницу следимо, па још мало продубимо, тероризам као “акт насиља“, носи бројне карактеристике, које га у многим димензијама чине значајно истим и значајно другачијим од других врста криминалног понашања, која, такође обележавају одређени елементи који су

карактеристични за ову врсту терористичког деловања. Најзначајнији део овог рада јесте детаљна анализа дефиниција тероризма. Аутор оправдано указује на проблеме на које се наилази у одређивању смисла и суштине ове појаве, уз констатацију да проблем дефинисања тероризма мучи међународну заједницу годинама. У том правцу је Генерална скупштина УН чинила одговарајуће напоре, управо са циљем разрешења овог проблема, тј. да би се дефинисао тероризам и да би се издиференцирао од легитимних аката, националне борбе за ослобођење. Нажалост, општу дефиницију тероризма је било тешко достићи. Па, када се није постигао консензус у његовом дефинисању, на питање “шта је тероризам“, Аутор наводи низ различитих одговора, гледишта и оријентација и кроз такво приказивање омогућава бољи преглед и увид у проблем и карактер тероризма. Заиста, право богатство одређења садржине деловања које се етикетира као тероризам. После овога, сасвим логично, указује се на опште карактеристике основног појма, уз тврдњу да све наведене формулације опредељене различитим критеријумима, ипак, имају много тога заједничког. Полазећи само од спољашњег одређења, истиче Аутор показао се висок степен сагласности у следећим битним моментима који су у делу посебно и указани. У оквиру њиховог таквог ширег објашњавања, остале би, ипак, неке проблематске тачке неосветљене да није било и посебних одговора заједничких општем појму тероризма, уз закључак да ће наговештена догађања само још више искомпликовати дефинисање тероризма и борбу против њега на међународном плану.

А када смо рекли “међународно“, други део овог поглавља је, управо посвећен дефинисању међународног тероризма. И опет, иста правилност на коју указује Аутор – да као резултанта великог броја различитих исходишних ставова, није могуће, постићи једну универзалну, општеприхватљиву дефиницију. У том смислу су посебно приказана нека од ових схватања, а пажњу привлаче два дијаметрално супротна приступа овом проблему. И оно треће, које је “ту негде“, на средини је присутно (и приказано), са довољно убедљивом аргументацијом да је оно баш оно “право“, и тиме практично понуђена могућност (јер, нажалост ништа друго не преостаје) избора између ове три опције. На крају, према наведеним дефиницијама, ипак су се искристалисали карактеристични елементи појма међународног тероризма, дакле, оно што га у битном обележава, и Аутор на овоме посебно и инсистира. Завршићемо са следећим: означено питање се сматра централним за објашњавање неких важних питања одређење тероризма, питања која се, по природи ствари морају разјашњавати из потребе нашег времена, у коме тероризам доживљава своју експанзију у најбруталнијем виду. Због тога је овај део рада рађен врло темељито и актуелно уз коришћење богате литературе и, управо због тога, приказано “конституисање“ општег појма тероризма и међународног тероризма, обухватајући целокупну скалу наведених дефиниција одузео највише простора и времена у овом првом делу студије. Потпуно, с правом.

2) Друго поглавље је посвећено компликованим расправама о вечном питању моралности код тероризма. Пружајући шири оквир за разумевање, првенствени циљ овог дела излагања је, да се у сасвим другачијем контексту, кроз тумачење, објашњење феномена и критички суд о одређеним промишљањима и тенденцијама у том погледу, премосте (непремостиве) тешкоће у давању одговора на неке од питања која овде искрсавају. У том смислу, наводи Аутор, ниједан циљ, ма колико био племенит, не може да учини ове акције прихватљивим. Разумевање не може да умањи ужас насиља учињеног над невидним људима. Било које право, које се остварује убиствима и сакаћењем невиних људи није вредно те цене. У овом делу анализира се и питање - да ли је тероризам нова врста рата? Али иза сваког питања о тероризму крије, се ново питање, и нове дилеме. И тако унедоглед. Зато и ово питање спада у ред - вечних! У том смислу, Аутор каже да уколико желимо да спасемо концепт тероризма од полемичара, као и да скренемо пажњу на забринутост оних који верују да је то празна реторичка категорија, ми морамо да идентификујемо оне карактеристике које разликују тероризам од других насилних тактика које се користе унутар, или између политичких заједница. Две карактеристике, обе настале на добро утврђеним правилима рата, изгледа да представљају довољан основ за њихово истинско разликовање. Најпознатији видови ограничавања понашања при вођењу рата се односе на одабирање циљева и средстава да се нападне ти циљеви. Да будемо прецизнији, циљеви насилног напада треба да буду војници, а оружје које се користи против ових циљева треба да буде крајње селективно.

Други део овог одељка посвећен је врстама тероризма. Извесно је да је тероризам форма сложеног политичког насиља која се појављује у веома разноврсним формама испољавања. Добро је примећено да тероризам има "камелеонску природу" (А. Робертс). Из ове перспективе, не треба нас изненадити да он - зависно од околности у којима се акт врши - може спадати у разне врсте злочина. Аутор, тачно примећује да тероризам има много ликова, у комбинацији различитих аспеката измиче својом угрожавајућом природом, односно у саржајима и методама све богатијим могућностима за напредовање у правцу суровије, бруталније, несигурније будућности. Суочавамо се, овде са насиљем појединаца или интересних група, превлашћу ирационалних тежњи, непоправивог разарања правног система неке државе или међународне заједнице. Притиснути ужасавајућом претњом која долази од самоубилачког тероризма, пажњу концентришемо, управо на објашњавање ове врсте терористичког деловања. У том смислу, за потребе ове теме, међу многобројним и различитим, као најважнији (због своје актуелности, изузетне суровости и штета која производи), из широке скале разноврсних облика, издвајамо следећи вид терористичког насиља.

3) У трећем поглављу се излажу мете терористичких акција тј. даје општи преглед на читаву ланцу потенцијалних мета тероризма. Пружајући шири оквир за разумевање, жртве, без обзира да ли су биле мета, или су невинно

настрадале, гледају на насиље у ком су и саме биле актери, као на драматичан крај јер им је тим чином било угрожено "здравље, мобилност, чак и живот". Када се политичким насиљем ограничава слобода кретања људи (као, на пример, случај са Палестинцима и Израелцима), тада терористичке операције представљају искључујући фактор којим се крше основна људска права, а велики број људи се унесрећује у правом смислу те речи. Разне групе, типови теорирста бирају различите врсте мета. У том смислу, оцењујући да безбедност ваздушног саобраћаја (политички мотивисана намера, организованост, безобзирност, изузетна суровост, упадљива комуникативност) Аутор сматра да она заслужује, овде, посебно коментарисање. Управо, указујући преплашено на драматичне размере које узима ова форма терористичког деловања, издвајамо као посебно разматрање - безбедност ваздушног саобраћаја као мета тероризма. На овај начин, обележен је и основни проблем – због опортунизма и дуплих стандарда, поступање међународне заједнице у борби са тероризмом у значајној мери доводи у питање њен кредибилитет. Рецимо, бомбардовање Либије с једне стране, а с друге наоружавање Садама Хусеина као што су то чиниле САД средином осамдесетих, деловало је крајње збуњујуће посматрачима са Средњег Истока. Објављивање политике "нема преговора", а онда склапање тајних договора (као у случају Ирана са Регановом администрацијом), било је превише за већи део америчке јавности. Због тога се може рећи да заиста има много цинизма у настојањима међународне заједнице да нешто "стварно" озбиљније учини у том правцу. Међу свим жртвама насиља, жртве тероризма заузимају посебну позицију. Он или она обично представљају владу коју терористи нападају и зато за таоце и узимају особе које представљају део те владе. Приликом дефинисања стратегије одбране од терористичке суровости, Аутор наглашава да треба узети у обзир - да је вредност људског живота најважнији постулат.

У анализи следећег питања које ту искрсава, Аутор значајну пажњу поклања жртвама тероризма као и психологији теоризма - уверењу терориста. Свакако да се овакав приступ надовезује као логичан наставак претходног дела текста, условљавајући и њихово посебно коментарисање. Тим путем је могуће осветлети феномен тероризма из сасвим другог угла. И све то, како се каже, кроз анализирање у "изолованим аспектима", али и скупно, у "заједничкој динамици", ове изузетно сурове појаве. Констатовано је да су активности терористичких организација базиране на субјективној интерпретацији реалности која се разликује од перцепција владе и друштва са којима се конфронтирају. Свака страна настоји да убеди своју публику да гледа на ствари онако како их они виде, тј. да интерпретира ствари по својим стандардима политичке легитимности. Аутор подсећа: терориста је у основи социопата, тј. он не осећа кривицу за убијање или повређивање недужних цивила. Циљ терориста је да привуку пажњу публике на своје захтеве, да испровоцирају реакције власти у намери да подрију њихово поверење у јавности, као и да промовишу страх и атмосферу алармантности. У том правцу, и тиме је заокружена ова целина у излагању, Аутор скреће пажњу да свака терористичка

група покушава да искористи слободу говоре и медија како би придобила широке симпатије за свој покрет и постала ефикаснија политичка сила. Спремност да се проблем сагледа и дефинише "до краја", посебно је обухватио и значење израза које се пробија из појма тероризма.

4) Следеће, четврто поглавље се детаљно бави садржајем и избором реаговања на тероризам. Приказана су општа поступања у потенцијалном реаговању на тероризам, до појединачних, прецизирањем сваког од њих. Управо, Аутор истиче да се присутан начин реаговања протеже у широком луку - од чврсте решености да се терориста убије где год се пронађе, па све до предузимање одговарајућих мера, односно решавања проблема да до будућих напада не дође. Наглашено је, да и овакво, веома обухватно реаговање на питања спречавања тероризма не пружа јасне смернице шта, у одређеним околностима може да буде адекватан избор у реаговању. Овако комплексне ситуације нас ипак упозоравају да не треба смањити опсег и врсте начина да на њих реагујемо. У том смислу, конкретно, потенцијална реаговања на изазове тероризма се могу сврстати у четири широке категорије, с тим што су понуђене и неке прелиминарна размишљања о општим условима и посебним факторима који утичу на релевантност алтернативних реаговања.

Најзад, ово поглавље се наставља комплексним разматрањем проблематике у светлу заштите људских права. Да ли све већи раскорак у животним приликама и околностима међу светском популацијом ставља акценат на унутрашње ограничење либералног међународног поретка, или овај диспаритет треба да се припише неким другим феноменима - партикуларизацији држава-нација или неједнакостима у регионима који имају различите културне, религиозне или политичке проблеме? Концизне одговоре на неко од ових питања, читалац може да добије, управо читањем овог поглавља, које ће му, свакако понудити и нека друга објашњења или аргументе за будућа поступања у том правцу. Уосталом, подсећа Аутор, сваки грађанин у свакој земљи на свету има право на живот, слободу и безбедност. Ово је посебна обавеза у међународној глобалној заједници у којој живимо. Нације и државе не смеју да постану рај за терористе. Са њима се треба ухватити у коштац са демократским законским процесом. Иницијативе које воде јачању антитерористичке политике захтевају међународну сагласност и разумевање такве политике и њену усклађеност са питањима заштите људских права. Међународни концепти правде и правичности морају да буду садржани у свакој националној антитерористичкој политици. Закони о екстрадицији морају да се ригорозно примењују.

II Други део - Кривичноправни аспект тероризма, је, у ствари, централни део ове студије и подељен је на четири дела.

5) У овом поглављу се детаљно говори о тероризму као универзалној опасности. Само једна површна ретроспектива догађања на плану сузбијања и спречавања ове врсте људског поступања, упозорава Аутор, показала је "стварну" заинтересованост међународне заједнице кроз понуђена најефикаснија и најоптималнија решења која би успела да ову појаву, ако не елиминишу, а оно, пак обуздају. Када ово кажемо, онда мислимо на то да нама тек предстоји озбиљно промишљање и примењивање одговарајућих мера и поступака у означеној области са разлогом и утицајем њеног успешног решавања. У том контексту, се посебно и образлаже последња у низу Конвенција о спречавању финансирања тероризма. Признање да је тероризам постао глобални проблем, довело је до неопходности признања - да и борба против њега мора да се одвија на том нивоу. Таква концепција је једино у стању да одговори на проблеме изазова са којима се суочавамо последњих година. Према мишљењу овог Аутора, нико са сигурношћу не може да одговори на питање када и на који начин ће доћи до појављивања глобалног режима безбедности, подсећајући речима, да конзервативци, као што је Едмунд Бурке, гледају на политички поредак органски, као нешто што се рађа из низа одлука које су донете као реаговање на непосредно суочавање са проблемима, од којих се свака заснива и надограђује на успеху претходног искуства. Насупрот томе, од Мојсија и Соломона па до доба Просветитељства шири се легенда о законодавцу, интелигентном креатору који "доноси политички поредак" у разорену заједницу.

6) Како је предмет ове књиге добијање научног (теоријског) појма кривичног дела тероризма, основни задатак овог дела излагање се састоји у проучавању проблематике везане за поменуто кривично дело. Да би се тај задатак што боље остварио, Аутор истиче да је било потребно, најпре да се говори о самој употреби појма тероризма, његовом етиомолошком значењу, проблемима стварање и историјском развојном путу креирања кривичног дела *sui generis* назива тероризам, на путу ка савременим решењима ове проблематике у доктрини, међународном и упоредном праву, како би се на тај начин могле да открију извесне законитости које су деловале на његов настанак, развој и стварање. Затим, излаже се појам кривичног дела тероризма. У том послу, најпре се одређују елементи из којих се састоји појам поменутог кривичног дела, како би се даље приступило њиховом опису, откривању њихове суштине, карактеристика и међусобних односа. Подсећање ради, наведено је на који сектор друштвених односа се напада овим кривичним делом, којим се све понашањем врши тај напад и које последице оно производи. Даље, какав психички однос треба да постоји код његовог учиниоца према понашању, односно радњи и проузрокованој последици како би могло само дело да му се стави на терет, и ко све може да се појави као његов учинилац. У том контексту, посебно је размотрено питање припремних радњи код кривичног дела тероризма, посебно тешки облици код овог дела, а пажњу нарочито привлаче детаљно разматрање удруживања у циљу вршења терористичких делатности. Како поменуто кривично дело има своје место и

садржај у југословенском праву, Аутор излаже усвојена законска решења материје тероризма у нашем кривичном праву. Концизне одговоре на сва овде постављена питања, читалац може да добије, управо читањем овог поглавља које, ће му свакако пружити релативно целовит увид у проблематику кривичног дела тероризма.

У расправљању комплекса питања око означеног феномена, присутне су разлике у упоредним законодавствима. Наиме, Аутор истиче да у кривично правној доктрини не постоји апсолутна сагласност око овог облика вршења кривичних дела. Било да је реакција држава против тероризма долазила самоиницијативно под притиском реалности у којој су се нашле државе "продрмане" међународним или унутрашњим тероризмом, било да је до тога дошло под утицајем УН или других регионалних међународних организација (Европски савет, Организација америчких држава), или испуњавањем својих међународних обавеза из међународних уговора, све то је водило томе да су неке државе усвојиле и стално усавршавале изванредан број законских одредби намењених борби против тероризма. Запажа се да се те одредбе налазе у неким државама у посебном, а у другим, у општем кривичном законодавству. Оне по свом садржају махом припадају материјалном или формалном (процесном) кривичном праву. За наша истраживања од интереса су одредбе материјалног кривичног права, па је зато Ауторова пажња највише и била усмерена у том правцу. Овај део излагања је завршен приказом законских решења кривичног дела тероризма у законодавствима бивших држава СФРЈ.

7) Кривично дело међународног тероризма из члана 392. КЗС је релативно нова инкриминација у нашем праву. Овим делом се под претњом строге казне забрањују понашања за која С. Гласер каже да, с једне стране, доведе у опасност мир, а с друге, наносе штету безбедности човечанства. Ово мишљење јасно упозорава на озбиљност и квалитет опасности која долази од поступака карактера међународног тероризма. Сам законски појам дела носи више питања од значаја за његово правилно схватање и примену: питања о објекту, о радњи и последици и узрочној вези између радње и последице, о виности, као о другим карактерним обележјима дела. Зато су она овде разматрана и претресана.

Следећи основну идеју, Аутор у другом поглављу овог дела концентрише пажњу на оно што даје печат, особиту и јединствену суштину разним креацијама злочина међународног тероризма. То је поредак критеријума. Но, пре тога, Аутор нас "уводи" у предмет разматрања кратком ретроспективом тероризма као међународног злочина. Приказана су општа размишљања о појму и значају међународног кривичног права, тј. изложен је, у најкраћем, историјски осврт на концепт међународних кривичних дела, како би се објаснио и специфичан "цик - цак" пут, којим се дошло до тероризма као међународног злочина. Акцент је на разним облицима међународног злочина тероризма, где се расправља посебно: о тероризму као ратном злочину; тероризму као злочину против човечности; тероризму као засебном

међународном злочину и врстама злочина тероризма забрањених уговорима. Не треба наглашавати, истиче Аутор да је тенденција јасна и она би требало да обезбеди смернице за будуће акције. Нажалост, сарадња међу државама у борби против злочина тероризма је у порасту, али је још, увек ограничена. Нарочито је за жаљење што обавеза гоњења и кажњавања тих злочина није поверена ниједном међународном телу, истиче Аутор.

8) Овај одељак посвећен је, најпре објашњавању једног новог кривичног дела у групи кривичних дела тероризма. То је, уједно и први разлог због чега се Аутор одлучио да га посебно коментарише. Други разлог који га је определио за овакво поступање била је класификација која се односи на његово тумачење кривичних дела тероризма у ужем смислу, обухватајући поменутом категоријом, пре свега, ово дело, као и кривично дело међународног тероризма (члан 391). У том смислу, Аутор разматра основне елементе (обележја) овог кривичног дела, истичући да је међународноправни основ ове инкриминације *Међународна конвенција о спречавању финансирања тероризма* (усвојена од Генералне скупштине УН 1999.године). Међутим, он се кривичним делом финансирања тероризма из члана 393., на овом месту, не бави превише детаљно, јер се његово објашњавање, у најбољој мери остварује код навођења већ поменуте Конвенције. Другим речима, Аутор посебно разматра ово кривично дело кроз детаљно образлагање решења тог проблема у наведеној Конвенцији.

У другом делу овог поглавља, анализира се међусобни однос кривичног дела тероризма и сродних кривичних дела. У том смислу, Аутор на питање шта спада у тероризам, а шта у сродна кривична дела, с правом истиче да треба правилити разлику на тероризам у ужем смислу и тероризам у ширем смислу. Шта се сматра сродним кривичним делима, свакако зависи и од тога шта ћемо сврстати у кривична дела тероризма. Само се код неких сродних кривичних дела јавља проблем разграничења. У односу на нека друга кривична дела, па чак и она која спадају у терористичка кривична дела (нрп. отмица ваздухоплова) није проблем извршити разграничење, а то је основни разлог да се ово питање разматра. Однос са отмицом ваздухоплова и угрожавања безбедности лета ваздухоплова је једноставно одредити: то су посебни облици тероризма и у случају да је остварено њихово биће, постојаће само то кривично дело, а не и оно из члана 312. Дакле, у оквиру овог другог дела, посебно се разматра природа везе између ове две групе кривичног дела, тј. објашњава се њихов међусобни однос. Овај део текста, тек у светлости оног претходног, добија свој пуни смисао и значај, јер су многа питања из овог дела, већ нашла своје место у претходно обрађеним питањима и проблемима. Овде, једноставно, Аутор иде у правцу проблематизовања новог нивоа односа између њих, постављањем овог питања на другачију раван, која, без сумње, нуди рељефнију, конкретнију слику о њиховом специфичном односу. Другим речима, желело се да се покаже или објасни да се само код неких сродних кривичних дела

поставља проблем разграничења. И баш таквим размишљањима је овај део студије у потпуности комплетиран.

9) Да закључимо: На основу изнетих напомена, које су резултатна пажљиве анализе, може се рећи да ова монографија др Драгане Петровић, представља систематизовано дело које у овом облику до сада није постојало у југословенској кривичноправној литератури. Као такво, оно представља значајан допринос науци кривичног права и незаобилазан путоказ за све оне који се, убудуће буду бавили овом проблематиком.

3. Реферати саопштени на научним скуповима националног значаја (штампани у целини):

а) пре избора у звање ванредног професора:

1. **Извршење смртне казне**, реферат са XV Саветовања Српског удружења за кривично право, Београд, 1991, 8 стр.
2. **Организовани криминалитет - теоријске дилеме**, реферат на саветовању Српског удружења за кривично право: "Организовани криминалитет и корупција", Копаоник, 1996, стр. 21-43.
3. **О оправданости смртне казне**, реферат са саветовања Српског удружења за кривично право: "Смртна казна - вечна дилема", Херцег Нови, 1996, стр. 1-21.
4. **Убиство из користољубља**, реферат са саветовања: "Право и стварност", Правни живот, Београд, Удружење правника Србије, 1997, бр. 9, стр. 177-190.
5. **Кривичноправни аспект еутаназије**, реферат са саветовања Српског удружења за кривично право: "Право и медицина - додирне тачке, спорна питања", Копаоник, 1997, стр. 23-33.
6. **Помагање у самоубиству**, реферат са саветовања Српског удружења за кривично право: "Убиства и самоубиства у Југославији", Копаоник, 1998, стр. 213-235.
7. **Кривичноправни аспект вештачења**, реферат поводом промоције Судско-медицинског одбора, Општински суд, Крагујевац, 1998.
8. **Неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога**, реферат са саветовања Српског удружења за кривично право: "Спречавање и злоупотреба дрога", Копаоник, 1999, стр. 17-31.

Учешће на међународним научним и стручним скуповима:

1. Дискусија на Конференцији Елса: "Human Rights in Jail? Crime, Punishment and the Prison Sistem", Rome, Italy, 5-11 IX 1995.
2. Дискусија на International Conference on Reasponding to the Challenges of Transnational Crime, Courmayer Mont Blanc, 25-27 IX 1998.
3. Дискусија на International Conference on Responding to the Challenges of Corruption, na temu Corruption in the Country in Transition, Milan, Italy, 19-20 XI 1999.

4. Дискусија на International Conference on Countering Terrorism Through Enhanced International Cooperation, Courmayeur Mont Blanc, 22-24 IX 2000.

Група 1.3.

б) после избора у звање ванредног професора:

1. Тероризам, нови изазов праву на живот, Правни живот, Београд, Удружење правника Србије, 2001, бр. 9, стр. 3-25.
2. Нови концепт југословенског кривичног законодавства, уводни реферат саопштен на саветовању Српског удружења за кривично право: "Место југословенског кривичног права у савременом кривичном праву", Копаоник, 2002, стр. 1-19.
3. Геноцид, реферат саопштен на саветовању Српског удружења за кривично право: "Насиље и кривична одговорност", Копаоник, 2001, стр. 30.
4. Злостава злоупотребом положаја, Зборник радова: Деликти насиља кривичноправни и криминолошки аспект, 2002, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, стр. 105 - 113.
5. Тероризам у ваздушном саобраћају, реферат саопштен на Копаоничкој школи природног права, Београд, Удружење правника Србије, 9/2002, стр. 21. - 33.
6. Самоубилачки тероризам, Копаоничка школа природног права, Београд, Удружење правника Србије, 9/2003, стр. 111. - 133.
7. Кривично дело трговине људима, Зборник радова у организацији Српског удружења за кривично право, Копаоник, 2003, стр. 91. - 123.
8. Модерни концепт тероризма - спорне тачке и спорна питања, реферат саопштен на саветовању: "Примена међународног кривичног права у националним законодавствима", Удружење за међународно кривично право, Тара, 2005, стр. 193 - 227.
9. Тероризам у функцији добра или зла, реферат саопштен на саветовању: "Примена међународног кривичног права од стране међународних и домаћих судова", Удружење за међународно кривично право, Тара, 2006, стр. 305 - 331.

Група 1.4.

4. Учествовање у научним пројектима

1. "Србија и европско право", 1996/2000, носилац пројекта: Правни факултет у Крагујевцу;

2. "Тешки облици криминала у Србији у условима транзиције", 2002 - 2004, носилац пројекта: Институт за криминилошка и социолошка истраживања, Београд;
3. "Слободе и права човека и грађанина у концепту новог законодавства Републике Србије" 2002/2005, носилац пројекта: Правни факултет у Крагујевцу;
4. "Правни систем Србије и стандарди Европске уније и Савета Европе", 2006 - 2011, носилац пројекта: Правни факултет у Крагујевцу.

Група 1.5.

5. Резултати у развоју научно-наставног подмлатка:

Одбрањене магистарске тезе

1. Муамер Ницевић
 - I. Комисија за оцену подобн. теме за израду – 30.06.1999. бр. 528
 - II. У комисији за оцену и одбрану – 14.06.2000. одлука бр. 709
"КРИВИЧНА ДЕЛА РАЗБОЈНИЧКЕ КРАЂЕ И РАЗБОЈНИШТВА У ЈУГОСЛОВЕНСКОМ ПРАВУ"
2. Тепавчевић Дарко
 - I. Комисија за оцену подобн. теме за израду – 14.06.2000. бр. 709
 - II. Комисија за оцену и одбрану – 24.10.2001. одл.бр. 1123
"УБИСТВО НА СВИРЕП И ПОДМУКАО НАЧИН"
3. Рајић Милорад
 - I. Комисија за оцену подобн. теме за израду – 17.04.2002. одл. бр. 386
 - II. Комисија за оцену и одбрану – 02.07.2003. бр. 870
"РЕЦИДИВИЗАМ МАЛОЛЕТНИХ ДЕЛИНКВЕНАТА"
4. Томовић Мираш
 - I. Комисија за оцену подобн. теме за израду – 24.11.1999. одл. бр. 1155
 - II. Комисија за оцену и одбрану – 26.03.2003. – 310
"ВЕРСКЕ СЕКТЕ И КРИМИНАЛИТЕТ"
5. Голубовић Небојша
 - I. Комисија за оцену подобн. теме за израду – 2.07.2003. бр. 870
 - Менторство – 16.06.2004. бр. 828
 - II. Комисија за оцену и одбрану – 9.03.2005. – 256
"ТЕОРИЈСКИ И ПРАКТИЧНИ ПРОБЛЕМИ КРИВИЧНОГ ДЈЕЛА ФАЛСИФИКОВАЊА НОВЦА"
6. Пена Урош
 - I. У комисији за оцену подобн. теме за израду – 14.09.2005. – 1282
"НОВИ КОНЦЕПТ РАДА ПОЛИЦИЈЕ У ЗАЈЕДНИЦИ И ЊЕГОВА ИМПЛЕМЕНТАЦИЈА СА ОСВРТОМ НА БОСНУ И ХЕРЦЕГОВИНУ"

Магистарске тезе у поступку

1. Јоксић Иван
I. У комисији за оцену подобности теме за израду – 9.03.2005. бр. 256
"«УСЛОВНА ОСУДА У КРИВИЧНОМ ПРАВУ СРБИЈЕ»"
2. Вујадиновић Новка
I. Комисија за оцену подобности теме за израду – 28.09.2006. – 1756
"КРИВИЧНА ДЕЛА ПРОТИВ БЕЗБЕДНОСТИ ЈАВНОГ САОБРАЋАЈА НА ПУТЕВИМА"

Докторске дисертације у поступку

1. Мр Небојша Голубовић
I. У комисији за оцену подобности теме за израду – 28.12.2005.- 2246
"ТЕОРИЈСКИ И ПРАКТИЧНИ ПРОБЛЕМИ КРИВИЧНИХ ДЈЕЛА ПРОТИВ БРАКА И ПОРОДИЦЕ"
2. Мр Здравко Скакавац
I. Комисија за оцену подобности теме за израду – 29.09.2004. одл. б. 1215
Менторство – 15.03.2006. – 367
II. Комисија за оцену и одбрану – 31.05.2006.
"КРИВИЧНО-ПРАВНИ ОКВИРИ ТРГОВИНЕ ЉУДИМА"
3. Мр Слободан Стојановић
I. Комисија за оцену подобности теме за израду – 26.03.2003. – 310
"ПОЈАМ ГЕНОЦИДА У САВРЕМЕНОМ КРИВИЧНОМ ПРАВУ"
4. Мр Горан Бошковић
I. Комисија за оцену подобности теме за израду – 9.03.2005 бр. 256
"МЕТОДИ СУЗБИЈАЊА ОРГАНИЗИОВАНОГ КРИМИНАЛИТЕТА У ОБЛАСТИ ПРИВРЕДНО-ФИНАНСИЈСКОГ ПОСЛОВАЊА"

Одбрањене докторске дисертације

1. Бранко Вучковић
I. Комисија за оцену подобности теме за израду – 24.11.1998. – 1603
II. Комисија за оцену и одбрану – 6.10.1999. – 818
"КРИВИЧНА ДЈЕЛА ПРОТИВ ДОСТОЈАНСТВА ЛИЧНОСТИ И МОРАЛА"
2. Вукоман Голубовић
I. Комисија за оцену подобности теме за израду – 29.05.1996. – 713
II. Комисија за оцену и одбрану – 24.11.1999. – 1155 бр. одлуке
"КРВНИ ДЕЛИКТИ МАЛОЉЕТНИХ ЛИЦА У РЕПУБЛИЦИ ЦРНОЈ ГОРИ"
3. Ђорђе Ђорђевић
I. Комисија за оцену подобности теме за израду – 30.06.1999. – 528
II. Комисија за оцену и одбрану – 24.11.1999. одл. бр. 1155/2
"КРИВИЧНОПРАВНА ЗАШТИТА КУЛТУРНИХ ДОБАРА"
4. Данило Николић
I. Комисија за оцену подобности теме за израду – 8.03.2000. – 190 бр.

- II. Комисија за оцену и одбрану – 14.03.2001. – 197
"ОПОЈНЕ ДРОГЕ И КРИВИЧНОПРАВНО РЕГУЛИСАЊЕ ЗЛОУПОТРЕБЕ ЊИХОВОГ КОРИШЋЕЊА"
5. Весна Павловић – «КРИВИЧНО ДЈЕЛО ПРЕВАРЕ»
I. Комисија за оцену подобности теме за израду – 24.10.2001. – 1123
- менторство – 5.12.2001. одл. бр. 1427
II. Комисија за оцену и одбрану – 25.09.2002. – одл. бр. 979.
6. Јелена Лопичић
I. Комисија за оцену подобности теме за израду – 30.06.1999. – 528
II. Комисија за оцену и одбрану – 26.03.2003. одл. бр. – 310
"КРИВИЧНОПРАВНА ЗАШТИТА РАТНИХ ЗАРОБЉЕНИКА У ЈУГОСЛОВЕНСКОМ КРИВИЧНОМ ПРАВУ"
7. Тепавчевић Дарко
I. Комисија за оцену подобности теме за израду – 19.06.2002. одл. бр. 685
II. Комисија за оцену и одбрану докторске дисертације – 12.05.2004. – 533
"КРИВИЧНА ДЈЕЛА ПРОТИВ ЧАСТИ И УГЛЕДА"
8. Илић Радан
I. Комисија за оцену подобности теме за израду – 29.09.2004. – одл. бр. 1215
II. Комисија за оцену и одбрану – 28.12.2005. одл. бр. 2246
"НЕХАТ У КРИВИЧНОМ ПРАВУ"

Д. МИШЉЕЊЕ О ПЕДАГОШКОМ РАДУ КАНДИДАТА

У свом досадашњем дугогодишњем раду, проф. др Драгана Петровић је, као наставник за предмет Кривично право, показала да има значајно педагошко искуство у настави и на основним, и на последипломским студијама. У том раду је показала ажурност, тачност, правилан однос са студентима, висок квалитет у извођењу наставе, односно изразиту способност да своје теоријско знање пренесе на студенте и помогне им у савлађивању наставног градива. Учешће у великом броју комисија за избор у сарадничка и наставничка звања, за оцену и одбрану магистарских теза и докторских дисертација, као и успешно вођено менторство, показују изузетне резултате и у развоју научно-наставног подмлатка.

Г. МИШЉЕЊЕ КОМИСИЈЕ

У протеклом периоду, у коме је била у звању ванредног професора, проф. др Драгана Петровић показала је све квалитете научника и стручњака из области кривичног права. Приказујући у широкој скали своје научно и стручно интересовање, она је великим бројем објављених радова, расправа, чланака,

своје монографије, значајно допринела развоју кривично-правне мисли код нас. Управо, кроз велики број поменутих публикација показала нам је да влада кривичноправном материјом, посебно појединим њеним актуелним темама: тероризмом и трговином људима, као двема најизразитијим димензијама организованог криминалитета.

Кривично право, као научна дисциплина и као наставни предмет, представља један од темељних стубова целокупне правне науке. озбиљно бављење кривичном правом претходно је условљено знањем многих других дисциплина, не само правних. То је нарочито потврђено у овом случају, с разлога што се Кандидат у својим радовима (монографијама и посебним чланцима), бави проблемима за које би се неко тешко определио, јер приступ изради таквих радова захтева огромно знање других научних дисциплина и студиознији рад него што је то случај са обрадом проблема који су искључиво правне, односно кривичноправне природе.

Кандидат је ову тврдњу посебно доказала својим рефератима и дискусијама на стручним саветовањима у земљи и иностранству, на којима је учествовала са излагањима која су увек, и без резерве, изазивала највећу пажњу.

Радови Кандидата показују његову способност да изабере актуелну тему, до сада недовољно обрађено важно питање, да га детаљно истражи, да научно обради проблем и саопшти резултате својих истраживања, да критички анализира уочене проблеме, да да убедљиву аргументацију и да предложи нова решења на теоријском или нормативном плану. То представља добитак за науку кривичног права, јер се тиме попуњавају извесне празнине у разумевању и објашњавању многоструко разноврсних питања и проблема о којима не постоје никаква, или веома противуречне мишљења. Уколико бисмо тражили неку битну поруку, онда би то свакако могао бити кандидатов став да у оваквом поступању, тј. повећањем броја системских радова која "долазе" од њега, све више добијамо могућност за упоређивање различитих ставова, за конфронтацију мишљења, или да се послужимо омиљеним његовим изразом, за борбу супротности која доводи до нових резултата.

Ц. ОЦЕНА КОМИСИЈЕ О ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА ИЗБОР

Испуњеност услова за избор у звања наведена у конкурс, Комисија је ценила пре свега обзиром на одговарајуће норме Закона о високом образовању (чл. 64. став 9.), Статута Универзитета у Крагујевцу, Статута Правног факултета, као и обзиром на Правилник о условима за избор наставника Универзитета у Крагујевцу, који је Комисији достављен у конкурсном материјалу.

У том смислу, обзиром на претходно детаљно наведене и анализирани активности кандидата у меродавном изборном периоду, као и обзиром на увид у релевантне активности кандидата у претходном изборном периоду, Комисија констатује да кандидат испуњава услове предвиђене Законом о високом

образовању, Статутом Универзитета у Крагујевцу и Статутом Правног факултета за избор у звање редовног професора.

Имајући у виду одговарајуће одредбе Правилника о условима за избор наставника Универзитета у Крагујевцу у звање редовног професора, Комисија је утврдила да у свим активностима постоји знатан вишак бодова из претходног изборног периода у односу на предвиђени неопходни број бодова за избор у звање ванредног професора, који се сагласно Правилнику преноси у текући изборни период.

Независно од тога, обзиром на анализирани активности кандидата искључиво у актуелном изборном периоду, Комисија констатује да:

1. број бодова у погледу објављене монографије (која је бодована сходно одредби Б6 т. 8. и Б1.2. Правилника са 9 бодова) задовољава захтеве Правилника;
2. број бодова остварених у оквиру активности које се односе на број научних радова објављених у водећим домаћим часописима превазилази обавезан број бодова (3 бода). Изузев рада наведеног под бројем 31 који је уз одређена сажимања и ситне измене поново објављен и наведен под бројем 32, затим рада наведеног под бројем 33 који је у истоветном облику објављен поново и наведен под бројем 34 и који због тога нису бодовани, осталих 9 радова Комисија је, обзиром на обим и компактност бодовала у складу са одредбама Б6 т.1.3. и Б10.4 Правилника са по 2 бода, тако да је кандидат по овом основу у актуелном изборном периоду остварио 19 бодова. Комисија, такође констатује да укупан број бодова (28 бодова) који је кандидат остварио по основу активности из групе 1.1. и групе 1.2. одредбе Б1-1 Правилника превазилази обавезан број бодова (18 бодова) предвиђен истим Правилником.
3. број бодова остварених по основу научних радова изнетих на научним скуповима такође превазилази број обавезних бодова (0,5): 8 радова изнетих на домаћим научним скуповима бодовани су са 0,25 бодова у складу са одредбом Б10.1. т.1. Правилника, тако да је у овој групи активности кандидат остварио укупно 4 бода;
4. број бодова остварених по основу учешћа кандидата у научним пројектима превазилази број обавезних бодова (2 бода): приказане активности су бодоване сходно одредбама Б 11.1. т.1. и Б12. Правилника са по 1,5 бодова свака година учешћа у појединачном пројекту, тако да је кандидат по овом основу у протеклом изборном периоду остварио укупно 21 бод;
5. и број бодова по основу активности у развоју научно-наставног подмлатка превазилази обавезан број бодова (2 бода): наведена менторства за магистарски рад и менторство за докторску дисертацију бодовани су у складу са одредбом Б1-5 т. 1., 2., 3., 4. и 5. са укупно 26,65 бодова.

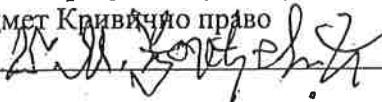
Д. ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

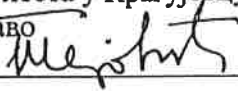
На основу свих изнесених података, Комисија констатује да др Драгана Петровић, ванредни професор Правног факултета у Крагујевцу испуњава услове предвиђене Законом о високом образовању, Статутом Универзитета Статутом Правног факултета, и Правилником о условима за избор наставника Универзитета у Крагујевцу за избор у звање редовног професора за предмет Кривично право.

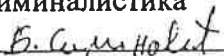
Стога, Комисија предлаже Стручном већу за друштвене науке (Сенату) Универзитета у Крагујевцу да др Драгану Петровић изабере у звање редовног професора за предмет Кривично право.

У Крагујевцу, 22.12.2006. год.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ:

1. Др Мирослав Ђорђевић, редовни професор Правног факултета у Београду, у пензији, за предмет Кривично право

2. Др Бора Чејовић, редовни професор Правног факултета у Крагујевцу, за предмет Кривично право

3. Др Бранислав Симоновић, редовни професор Правног факултета у Крагујевцу, за предмет Криминалистика

Правни факултет у Крагујевцу
Број: 4547
03.12.2014. године
Крагујевац

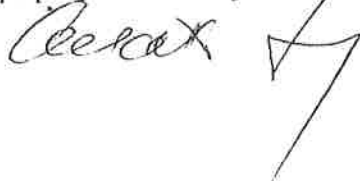
3. СЕДНИЦА НАСТАВНО-НАУЧНОГ ВЕЋА
ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ (шк.2014/15)
ОДРЖАЋЕ СЕ у понедељак 08. децембра 2014. године,
У САЛИ А-1, СА ПОЧЕТКОМ У 12,00 сати.

ПРЕДЛОГ ДНЕВНОГ РЕДА:

1. Усвајање записника са 2. седнице Већа од 10.11.2014. године /Интерни сајт/.
2. Разматрање Извештаја Комисије за обезбеђење и унапређење квалитета о реализацији Акционог плана за спровођење Стратегије обезбеђења квалитета у 2014. години
3. Разматрање предлога Акционог плана за спровођење Стратегије обезбеђења квалитета у току 2015. године.
4. Избор једног члана Комисије за обезбеђење и унапређење квалитета.
5. Разматрање извештаја о упису на Мастер и Докторске академске студије у шк.2014/2015. год. - други уписни рок.
6. Тумачење Одлуке Број: 3146/5 од 01.10.2014. о одобравању апсолвентских рокова.
7. Допуна Одлуке о комисијским испитима, Број: 4065/3 од 10.11.2014. године.
8. Разматрање захтева Студентског парламента.
9. Разматрање предлога катедри
10. Саопштења.
11. Питања и предлози.

ПРЕДСЕДНИК ННВ

Проф. др Станко Бејатовић

ЗАПИСНИК

СА 3. СЕДНИЦЕ НАСТАВНО-НАУЧНОГ ВЕЋА
ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ (шк. 2014/15)
ОДРЖАНЕ У ПОНЕДЕЉАК, 8.12.2014. године, у сали А-1,
са почетком у 12,05 сати.

Присутни чланови Наставно-научног већа: проф. др Станко Бејатовић, проф. др Драган Батављевић, доц. др Срђан Владетић, проф. др Драган Вујисић, доц. др Јелена Вучковић, проф. др Радван Вукадиновић, проф. др Драгица Живојиновић, проф. др Ненад Ђурђевић, доц. др Славко Ђорђевић, проф. др Срђан Ђорђевић, доц. др Зоран Јовановић, доц. др Дејан Матић, проф. др Зоран Миладиновић, проф. др Миодраг Мићковић, проф. др Зоран Поњавић, проф. др Бранислав Симоновић, проф. др Снежана Соковић, доц. др Соња Спасојевић, проф. др Јасмина Лабудовић-Станковић, проф. др Нада Тодоровић, проф. др Душица Палачковић, проф. др Милан Палевић, проф. др Нина Планојевић, проф. др Емилија Станковић /24/.

Одсутни чланови Наставно-научног већа: проф. др Божидар Бановић (оправдано одсуство), проф. др Синиша Варга, проф. др Божин Влашковић, проф. др Радоје Брковић (болестан), проф. др Марко Павловић, проф. др Милена Петровић (оправдано одсуство), проф. др Свето Пурић (оправдано одсуство), проф. др Предраг Стојановић (боловање), доц. др Бојан Урдаревић (на предавању), доц. др Зоран Чворовић (оправдано одсуство), проф. др Иван Чукаловић /11/.

Чланови Већа из реда студената (присутни): Бојана Аврамовић, Милена Алексић, Александар Радојичић, Милица Савић /4/; *одсутни:* Николина Ђировић, Милош Љубић, Маријана Жупањац /3/.

Седници присуствује и Милош Марковић, секретар и Јелена Костић, технички секретар, као записничар.

Седницу Већа је отворно и водио в.д. декана, проф. др Станко Бејатовић који је најпре констатовао да постоји кворум за рад и одлучивање. Потом је председник Већа прочитао предлог допуна Дневног реда:

1. Разматрање Извештаја Комисије по конкурс за избор једног наставника у звању ванредни или редовни професор за ужу научну област, односно наставни предмет Кривично право- Број: 2970/2006 од 25.12.2006. године.

2. Доношење одлуке о одржавању Регионалне конференције под називом "Владавина права и стручност субјеката у кривичном поступку и сузбијање криминалитета" коју финансира Hanns-Seidel фондација.

Пошто је прочитао предлог допуна, председник Већа је обавестио чланове Већа да ће о свакој допуни накнадно дати детаљно образложење.

Проф. др Емилија Станковић је питала за објашњење поводом предложене прве тачке допуне, како би могла да гласа за предлог допуна.

Председник Већа је рекао да се ова тачка односи на Конкурс за избор једног наставника у звању ванредни или редовни професор - ужа кривичноправна област, који је био актуелан 2006. године и на који се јавила тадашња колегикиња Драгана Петровић. Извештај је био на увиду јавности, након тога се десило шта се већ десило око тзв. афере "Индекс" и тадашње Веће је донело једино могућу - исправну у том тренутку по његовом мишљењу, одлуку а то је - огласило је Конкурс неуспешним. Апелациони суд у донесеној пресуди сматра да Правни факултет у Крагујевцу треба да се изјасни поводом Извештаја, како би се окончао поступак и ствар привела крају. Он је додао да ће уз одлуку о резултату гласања о Извештају, предложити и образложење одлуке.

Проф. др Срђан Ђорђевић је питао да ли за тај Извештај могу да гласају само редовни професори.

Проф. др Ненад Ђурђевић је тражио реч и питао да ли у овој ситуацији, када се тражи изјашњење чланова Већа о Извештају, би требало да Извештај буде најпре достављен члановима Већа, с обзиром да би евентуално могао да постоји проблем уколико се поступи другачије.

Председник Већа је на то одговорио да је Извештај већ био на увиду јавности и да је тиме испуњен овај услов, иако је то било 2006. године.

Проф. др Драгица Живојиновић је питала по којим критеријуму би требало да се гласа.

Проф. др Снежана Соковић је додала да је најважније да се гласа по установљеној процедури.

Проф. др Нина Платојевић је истакла да је садржина Извештаја иста.

Проф. др Бранислав Симоновић је додао да садашњи услови за избор у то време нису постојали и да има бојазан да би могло да се постави питање ако буде неко изабран по тим условима да ли је то онда ретроактивно. Затим је обавестио Веће да повлачи свој потпис са Извештаја.

Председник Већа је рекао да, иако пресуда може имати више тумачења, ипак је пресуда - пресуда и да се по њој мора поступити. Потом је позвао чланове Већа да гласају о предлогу допуна Дневног реда и предлогу Дневног реда у целости који садржи следеће тачке:

ДНЕВНИ РЕД

1. Усвајање записника са 2. седнице Већа од 10.11.2014. године /Интерни сајт/.

2. Разматрање Извештаја Комисије за обезбеђење и унапређење квалитета о реализацији Акционог плана за спровођење Стратегије обезбеђења квалитета у 2014. години.

3. Разматрање предлога Акционог плана за спровођење Стратегије обезбеђења квалитета у току 2015. године.

4. Избор једног члана Комисије за обезбеђење и унапређење квалитета.

5. Разматрање извештаја о упису на Мастер и Докторске академске студије у шк. 2014/2015. години - други уписни рок.

6. Тумачење Одлуке Број: 3146/5 од 01.10.2014. о одобравању апсолвентских рокова.

7. Допуна Одлуке о комисијским испитима, Број: 4065/3 од 10.11.2014. године.

8. Разматрање захтева Студентског парламента.

9. Разматрање предлога катедри:

- Катедра за јавно право - ангажовање доц. др Бојана Урдаревића на Педагошком факултету у Јагодини.

9А. Разматрање Извештаја Комисије по конкурс за избор једног наставника у звању ванредни или редовни професор за ужу научну област, односно наставни предмет Кривично право- Број: 2970/2006 од 25.12.2006. године.

9Б. Доношење одлуке о одржавању Регионалне конференције под називом "Владавина права и стручност субјеката у кривичном поступку и сузбијање криминалитета" коју финансира Hanns-Seidel фондација.

10. Саопштења.

11. Питања и предлози.

Након гласања председник Већа је констатовао да је Дневни ред усвојен с 3 "уздржана" гласа.

Тачка 1

Усвајање Записника са 2. седнице Већа од 10.11.2014. године

Наставно-научно веће је једногласно усвојило Записник са 2. седнице Већа од 10.11.2014. године.

Тачка 2

Разматрање Извештаја Комисије за обезбеђење и унапређење квалитета о реализацији Акционог плана за спровођење Стратегије обезбеђења квалитета у 2014. години

Председник Већа се обратио члановима Већа и истакао да је ова седница Већа заказана због тачке број 2 и 3. Обавестио је чланове да Факултету истиче дозвола за рад 10. децембра 2014. године и да управа није хтела пасивно да сачека овај датум. У разговору са представницима КАПК-а договорено је да Факултет пре истека дозволе за рад поднесе један Извештај о томе шта је до сада урађено из Акционог плана и у складу са тим договором одржан је састанак са Комисијом за обезбеђење и унапређење квалитета и написан је Извештај за КАПК. Председник Већа је рекао да сматра да је Извештај комплетан и да је коректно написан и да они који су учествовали у сачињавању њега су више него коректно и квалитетно сарађивали и да најпре мисли на колегу Вујисића, председника те Комисије и колегу Срђана Ђорђевића. Наравно, уколико је потребно да се нешто дода - дискусија је отворена.

Наставно-научно веће је једногласно усвојило Извештај Комисије за обезбеђење и унапређење квалитета о реализацији Акционог плана за спровођење Стратегије обезбеђења квалитета у 2014. години.

Тачка 3

Разматрање предлога Акционог плана за спровођење Стратегије обезбеђења квалитета у току 2015. године

Председник Већа је рекао да се овде ради о Акционом плану који је већ усвојен од стране Већа, али ова верзија Акционог плана је само прилагођена решењима и предлозима, као и сугестијама КАПК-а, као и тренутном стању у коме се налази Факултет. У овом плану је истакнуто и шта је до сада урађено, неки рокови су промењени и сасвим је коректно урађен. Такође и овом предлогу могуће је водити дискусију уколико неко сматра да за то постоји потреба.

Проф. др Душица Палачковић је рекла да на страни бр. 4 не може да стоји формулација: "...формирање посебног тела ког чине представници..."; такође на истој страни рекла је да не разуме зашто су субјекти који треба да спроведу доношење програма научно-истраживачког рада и развоја научног подмлатка – Институт и Библиотека; везано за питање квалитета и студената и рада на Факултету, истакла је да је неколико пута до сада иницирала на Већу, али није било ефекта, да се учини покушај спречавања полагања испита недозвољеним средствима, тј. "бубицама"; она инсистира да се ово питање, тј. став управе о томе, нађе у Акционом плану и да би на два места могла ова активност да се убаци – на стр. 6, везано за "приступ студената с хендикепом", јер је и ово једна врста хендикепа и код ставке око "квалитета управљања", мада би могло и на неком другом месту; на стр. 7 постоји техничка грешка у виду понављања текста; у оквиру "квалитета простора и опреме" у смислу набавке технике којом би се недозвољени начина полагања спречили, би могла да буде ставка већ поменутог предлога, како је то директно везано за квалитет студената и Факултета што је и смисао овог Извештаја.

Председник Већа је рекао да што се тиче ставке на страни бр. 4, то је преписан део текста који је као такав усвојен на Савету. Такође, део који се односи на лексичку грешку "ког" ће бити исправљен.

Проф. др Нина Пљавић је додала да би можда субјекат који доноси програм научно-истраживачког рада могла да буде новоформирана Комисија за научни фонд.

Проф. др Срђан Ђорђевић је додао да је Библиотека вишак.

Проф. др Душица Палачковић је поново истакла да је овде ипак реч о доношењу програма.

Председник Већа је дао предлог да се Библиотека избрише као субјекат доношења ових планова и програма рада. Додао је да на страни 7 ће бити исправљена техничка грешка.

Проф. др Снежана Соковић је предложила да се дода формулација да се Факултет "обавезује да обезбеди регуларност полагања испита".

Проф. др Зоран Пљавић је рекао да је то широко тумачење појма регуларног полагања испита и да би требало мало уже то дефинисати. Предложио је да се стави формулација "предвидети мере против коришћења недозвољених средстава на испиту од стране студената".

Проф. др Срђан Ђорђевић је дао предлог да би се требало оградити и додати само реч "евентуално" коришћење...

Проф. др Драган Вујисић је рекао да по том питању Акредитациона комисија није имала примедбе и да зато није такав став формиран, али да је могуће убацили овај предлог.

Председник Већа је позвао чланове Већа да гласају о предлогу проф. др Зорана Поњавића везано за мере које Факултет треба да предузме поводом евентуалног нерегуларног полагања испита студената и предлогу да Библиотека не буде именована за субјекта који формира план научно-истраживачког рада.

Након гласања, председник Већа је констатовао да је Наставно-научно веће једногласно усвојило предлог Акционог плана за спровођење Стратегије обезбеђења квалитета у току 2015. године.

Тачка 4

Избор једног члана Комисије за обезбеђење и унапређење квалитета

Председник Већа је обавестио чланове Већа да је проф. др Драган Вујисић изабран за председника Савета Факултета и да је зато неопходно изабрати новог члана Комисије за обезбеђење и унапређење квалитета, како су те две функције неспојиве. Он је предложио проф. др Бранисава Симоновића, с обзиром да је он претходно обављао јако добро овај посао.

Секретар је скренуо пажњу да би проф. др Вујисић, пре него што се приступи избору новог члана Савета, требало да поднесе оставку на место члана Комисије.

Проф. др Драган Вујисић је рекао у том тренутку да својом изјавом подноси оставку и да се то констатује.

Председник Већа је констатовао оставку на место члана Комисије за обезбеђење и унапређење квалитета, проф. др Драгана Вујисића. Потом је позвао чланове да дају своје предлоге уколико их има и констатовао је да је једини кандидат за предложено место проф. др Симоновић.

Комисија за избор једног члана Комисије за обезбеђење и унапређење квалитета је формирана с једним "уздржаним" гласом и њу чинице: проф. др Срђан Ђорђевић (председник Комисије), доц. др Дејан Матић и доц. др Зоран Јовановић.

Након обављеног гласања, председник Комисије за избор једног члана Комисије за обезбеђење и унапређење квалитет, проф. др Срђан Ђорђевић прочитао је резултат гласања:

- одштампано је 35 листића;
- искоришћено је 25 листића;
- гласало је 25 чланова;
- важећих је 23 листића;
- неважећих је 2 листића.

Председник Комисије је констатовао да је са 23 гласа "за", за члана Комисије за обезбеђење и унапређење квалитет изабран проф. др Бранислав Симоновић.

Тачка 5

Разматрање извештаја о упису на Мастер и Докторске академске студије у шк. 2014/2015. години - други уписни рок

Председник Већа је обавестио чланове Већа да је досадашњи руководилац докторских студија, проф. др Божидар Бацовић, затражио раскид радног односа на Факултету. Проф. др Бановић је доставио писмену информацију о резултатима уписа у другом уписном року и према том Извештају јавило се 2 кандидата, 1 је примљен, док други није јер није испуњавао услове уписа (имао је просек нижи од 8,00). Затим је председник Већа, проф. др Станко Бејатовић, замолио руководиоца мастер академских студија, доц. др Славка Ђорђевића да упозна Веће о резултатима у другом уписном року.

Доц. др Славко Ђорђевић је рекао да се на мастер академским студијама пријавило 11 кандидата и да су сви уписани, као и да су предавања почела 01.12.2014. године и да ће трајати до 22.02.2015. године (крај првог семестра). Збирно је у оба рока уписано 44 студената.

Председник Већа је додао да је прошлог четвртка, 04.12.2014. године, одржан састанак декана свих државних правних факултета Републике Србије и Републике Српске, да је доста говорено о питањима која постоје везано за мастер и докторске студије и да су формиран закључци поводом уписа малог броја кандидата, те да ће врло брзо бити разматрани ставови о овом важном питању. Председник Већа је потом отворно дискусију.

Доц. др Славко Ђорђевић је рекао да је на претходној седници Веће обавезало да направи структуру свих ужих научних области, како је то један од разлога зашто се мали број студената уписује. Обавестио је Веће да ће он ту анализу урадити након обављених разговора са наставницима, тј. да ће тај посао бити готов крајем јануара 2015. године.

Председник Већа је рекао да би у том контексту почетком наредног семестра требало да се озбиљно разговара о овој проблематици, да ће се отворити нека питања и донети решења која ће допринети да имамо далеко већи број кандидата.

Проф. др Снежана Соковић је скренула пажњу да се узму у обзир модули коју су разматрани.

Доц. др Славко Ђорђевић је рекао да то и јесте једна од поента анализе и да је најважније најпре утврдити оптерећеност наставника како би се приступило предлагању решења и испоштовали стандарди. Додао је да би требало бити врло опрезан у предлагању броја модула и да не треба се устручавати од решења да се један предмет нађе на програму неколико модула.

Након гласања, председник Већа је констатовао да су једногласно усвојени извештаји о упису на Мастер и Докторске академске студије у шк. 2014/2015. години - други уписни рок.

Тачка 6

Тумачење Одлуке Број: 3146/5 од 01.10.2014. о одобравању апсолвентских рокова

Проф. др Зоран Поњавић је рекао да је на том Већу био захтев Студентског парламента да се апсолвентима одобри три ванредна рока – новембар, децембар и март и да сходно томе да је првој генерацији, уписаној 2009. године, ово одобрено, студенти су то тражили и за генерацију уписану 2010. године и све наредне генерације. На том Већу ја гласао и у Записнику се поткрала једна грешка, а тај Записник је усвојен и нико није приметио ту грешку - да се одобравају првој генерацији уписаној 2009. године ти ванредни рокови, а то је већ одобрено прошле године. Сходно томе, ова Одлука треба да се исправи и дода да ванредни рокови – новембар, децембар и март, важе "за генерацију уписану 2010. године и наредне генерације".

Представници студената су потврдили овај предлог.

Председник Већа је констатовао да Одлуку треба прецизирати у Записнику. Потом је позвао је чланове Већа да гласају и констатовао је да је предлог проф. др Зорана Поњавића усвојен једногласно.

Тачка 7

Допуна Одлуке о комисијским испитима, Број: 4065/3 од 10.11.2014. године

Проф. др Зоран Поњавић је истакао да је Одлука донета за основне нама добро познатог става КАПК и апеловао је да се дода став да се она примењује и на мастер и докторске академске студије. Он је додао да је Катедра за привредно право већ то и рекла, али да није згорег додати то у виду једне генералне Одлуке.

Председник Већа је позвао чланове Већа да гласају и констатовао је да је предлог проф. др Зорана Поњавића усвојен с једним "удржаним" гласом. (Проф. др Срђан Ђорђевић је дао образложење да остаје удржан, с обзиром да није учествовао у доношењу изворне одлуке).

Тачка 8

Разматрање захтева Студентског парламента

Милица Савић, студент продекан је обавестила Веће да су студенти поднели Захтев за одобрење поделе јануарског рока у два дела, по узору на септембарски рок. То би значило да у првом термину могу да полагају испите студенти који су пренели испит, а у другом студенти који слушају испит. Следећа прилика за полагање је тек у априлу, па јуну месецу.

Проф. др Зоран Поњавић је рекао да је овај Захтев студената раније имао смисао, а да сада, када постоји годишњи распоред испита и студенти могу да рачунају на термине, он је беспредметан.

Председник Већа је рекао да, уз сво уважавање студената, мисли да је проф. Поњавић у праву.

Бојана Аврамовић, председница Студентског парламента је рекла да су студенти на претходној седници Већа разговарали са проф. Поњавићем о терминима и да је тада речено да ће се они договорити накнадно.

Проф. др Зоран Поњавић је скренуо пажњу да је на Већу усвојен папир који су студенти предложили.

Проф. др Снежана Соковића је додала да, што се тиче предмета Кривично право, њено искуство је да студенти уопште не искористе у великој мери рок у јануару и да сматра да зато дељење овог рока у два дела није неопходно, с обзиром на малу излазност студената.

Председник Већа је студентима предложио да у будуће благовремено поднесу Захтев који ће бити уврштен у распоред полагања испита. Такође, он је искористио прилику да нагласи да ће одмах након паузе бити спроведен поступак награђивања три студента који буду написали најбоље семинарске радове и да ће њима за Дан факултета 2015. године бити додељене ове награде. Истакао је да је то иницијатива управе која ће постати пракса на Факултету.

Тачка 9

Разматрање предлога катедри

- Катедра за јавно право - ангажовање доц. др Бојана Урдаревића на Педагошком факултету у Јагодини.

Наставно-научно веће је једногласно усвојило предлог Катедре за јавно право - ангажовање доц. др Бојана Урдаревића на Педагошком факултету у Јагодини.
(Након ове тачке у 12 сати и 50 минута студенти су напустили седницу.)

Тачка 9А

Разматрање Извештаја Комисије по конкурсу за избор једног наставника у звању ванредни или редовни професор за ужу научну област, односно наставни предмет Кривично право-Број: 2970/2006 од 25.12.2006. године

Председник Већа је рекао да се на Конкурсу јавила колегињина Драгана Петровић и да су у Комисији били проф. др Бора Чејовић, проф. др Милослав Ђорђевић и проф. др Бранислав Симоновић. Додао је да је Извештај био на увиду јавности, да није било приговора на Извештај, али да је услед наступајућих околности конкурс проглашен неуспелим. Сада, након 7, 8 година, Апелациони суд сматра да Факултет мора да се изјасни о овом Извештају. Такође, проф. др Симоновић је повукао свој потпис са Извештаја.

Проф. др Бранислав Симоновић је дао образложење – да су универзитетски услови за овакав избор знатно промењени у односу на 2005. и 2006. годину и пошто сваки потпис има свој "рок трајања", сматра да је његов потпис "испарно".

Проф. др Радован Вукадиновић је рекао да је усвојена пракса повлачења потписа, али је поставио питање да ли се о реферату иуопште може расправљати, с обзиром да у овом тренутку на њему има два потписа и да до сада никада два потписа није могло да учини Извештај важећом. Како је проф. Симоновић повукао потпис, значи да трећи потпис на Извештају заправо и не постоји.

Председник Већа је рекао да Факултет само поштује пресуду Апелационог суда и да по овом питању Веће треба да се изјасни управо само због овакве пресуде Апелационог суда, и да ни један други аргуменат за гласање не постоји. Потом је позвао чланове Већа, из реда редовних професора, да гласају о Извештају, таквом какав јесте, потписан од стране свих чланова комисије и са предлогом за избор кандидата у звање редовни професор, с тим да у одлуци стоји и разлог гласања.

Председник Већа је констатовао да Извештај Комисије по конкурсу за избор једног наставника у звању ванредни или редовни професор за ужу научну област, односно наставни предмет Кривично право-Број: 2970/2006 од 25.12.2006. године није прихваћен јер су се за извештај изјаснила 3 члана, а против извештаја је било 6 чланова Већа.

Доношење одлуке о одржавању регионалне конференције под називом "Владавина права и стручност субјеката у кривичном поступку и сузбијање криминалитета" коју финансира Hanns-Seidel фондација

Председник Већа је рекао да је већ поменуто на претходној седници да ће Фондација Hanns-Seidel финансирати у потпуности конференцију и обавестио је Веће да су преговори у току, сви детаљи су прецизирани и конференција ће бити одржана у периоду од 21. до 23. априла 2015. године. Фондација ће покрити 30 пуних пансиона у хотелу "Крагујевац" и за 50 учесника ручак, затим претпоследњег дана конференције, 22. априла за све учеснике ће бити организована заједничка вечера у хотелу "Зеленгора". Факултет треба да достави Фондацији програм реферата и списак референата и организациони програм конференције до краја јануара 2015. године. Ова конференција треба да буде реализована преко Института за правне и друштвене науке и позвао је колегинице и колеге са Факултета да пријаве своје радове најкасније до 10. 15. јануара 2015. године. Поред овога, постоји договор са Фондацијом да се након конференције штампа Зборник радова и да би требало да се организује промоција овог Зборника. Услови су више него повољни. Тема није можда толико широка да може да се укључи максималан број колега са Факултета, али та тема се уклапа у програм њихових зацртаних активности за 2015. годину.

Проф. др Радован Вукадиновић је рекао да подржава ову идеју и да, што се тиче Института, може пројекат преко њега да се спроведе. На протеклом Већу, он је додао, било је речено Мајском саветовању и да би требало разјаснити да су сви облици саветовања по функцији поверени Институту и директору Института, без обзира ко носи ту функцију. Ово не спречава било кога да дође с предлогом за спровођење било кога саветовања.

Председник Већа је рекао да ће Мајско саветовање бити реализовано преко Института, као и до сада и да ће сваки будући научни скуп бити такође реализован преко Института.

Проф. др Миодраг Мићовић је рекао да се Мајско саветовање одржало десет пута до сада и да није ад нос саветовање. Управо се приступило организацији 11. Мајског саветовања. Проф. Мићовић је обавестио Веће да је он лично предузео читав низ активности везано за будућу организацију, као и да је идејни творац овог саветовања он лично, поставио је концепт саветовања и књиге, одабрао теме, независно да ли је био у Институту или не. Истакао је да неко то може да преузме уколико он реши да то више не жели и неће да ради. Он је рекао да је ово саветовање и функционално везано за пројекат који се институционално реализује и он још увек тај пројекат води. Руководиоца пројекта на основу гредлога именује Министарство. Сматра да је Мајско саветовање његово ауторско дело и свако појављивање другог организатора док је он ту, сматраће једним бестијалним чином. Саветовање је у функцији реализације пројекта и свако учешће неког другог може да доведе у питање и реализацију тог пројекта. Читав низ радњи је предузето у међувремену, позивних писама, обавештења итд. Постојао је разговор са деканом и дошло се до закључка да када је у питању организовање Саветовања проф. Мићовић има могућност коришћења техничких и персоналних ресурса Института. Додао је да је отворен за сарадњу са директором Института поводом идеја које може да му да, а које би унапредиле организацију овог Саветовања.

Председник Већа се захвалио проф. Мићовићу и додао је да предлаже да се Мајско саветовање организује у складу са Одлуком Већа, а да све детаље организације могу да договоре разговором директор Института, проф. Мићовић и он. Потом је председник Већа позвао чланове Већа да гласају о тачки 9А.

Наставно-научно веће је једногласно донело Одлуку о одржавању Регионалне конференције под називом "Владавина права и стручност субјеката у кривичном поступку и сузбијање криминалитета" коју финансира Hanns-Seidel фондација.

Председник Већа је дао информацију везану за учешће професора (21) Правног факултета у Крагујевцу на Копаоничкој школи природног права. Наиме, јавио се проблем, а то је да је котизација за оне који имају реферате, 29.000,00 динара и Факултет додатно треба да еноси трошак смештаја и

превоза. Након разматрања управе, дошло се до закључка да је висина трошка котизације неприхватљива за оне који имају реферат и који захваљујући свом реферату привлаче и друге учеснике. Проф. Бејатовић је потом лично разговарао са господином Мирославом Варићаком и договорено је да ће Факултет сваком учеснику који има реферат платити смештај, превоз и котизацију у износу од 10.000,00 динара. У међувремену се јавило 11 чланова да иде на Копаоник, управа је пристала под овим условима, али је агенција "Астакос" најпре доставила један рачун који није био коректан, најпре котизација је била урачунута у комплетну цену, затим у наредном рачуну котизација је била 29.000,00, па 19.000,00 динара. Данас је обављен разговор са господином Варићаком, који је рекао да немају довољно учесника и да је то цена котизације и да наставници који имају објављене реферате могу само да имају објављене радове и ништа више од тога не могу да добију. Овакав став, нагласио је проф. Бејатовић, није уопште оправдан. Након тога, управа је предложила да се остане при њеном ставу, да се плати котизација од 10.000,00 динара и сноси трошак превоза и смештаја. Уколико на то представници Копаоничке школе не пристану, председник Већа је предложио да сви они који су пријављени за одлазак на Копаоник сретну у среду и договоре шта даље. Потом је дао предлог да уколико у међувремену не буде пронађено решење, учесници школе би требало да оду на Копаоник, смештај и превоз ће бити плаћен, котизација ће бити уплаћена у износу од 10.000,00 динара, а да се преузме ризик поводом става организатора да ли ће моћи да представе реферате тј. да се не пусте у салу. Материјали су готови, данас ће их Борђе преузети. Факултет организује разне скупове без толиких трошкова, тј. сам Факултет све покрива и рекао је да управа сматра овај трошак неоправданим, шта више ни у Америци учешће на конференцијама није толико.

Проф. др Душина Палачковић је рекла да такав закључак није у реду. Пре две године је постојао проблем котизације и организатори нису дали представницима Факултета да учествују, нису добијени ни материјали нити је омогућено присуство.

Председник Већа је рекао да ће све бити одлучено у среду.

Проф. др Драган Батављевић је питао у колико сати је састанак.

Председник Већа је рекао да ће бити у 10 сати.

Проф. др Нада Тодоровић је рекла да се слаже са проф. Палачковић и да би свакако било најбоље да организатори прихвате да се котизација плати у разумном износу, али уколико они то не прихвате не би имало смисла да се троше факултетске паре да се само "штеди" на Копаонику. То јесте лепо, али није потребно. Сваке године је све било од стране професора професионално одрађено. Уколико се плаћа смештај, неразумно је да се не може ући у салу.

Председник Већа је рекао да мисли да је ово био више него добар предлог.

Проф. др Нина Планојевић је рекла да сви то мисле годинама и да се она слаже. Међутим, због будућих скупова и тога што MSI значи наставницима, би требало да се пронађе добро решење. Предложила је да до среде се стоји при ставу о котизацији од 10.000,00 динара, а да након среде Факултет прихвати 19.000,00 динара, јер овај скуп значи наставницима и у будуће.

Доц. др Срђан Владетић је рекао да разлика од 92.000,00 динара трошка није мала.

Проф. др Зоран Поњавић је додао да су до сада организатори давали попуст учесницима.

Проф. др Нина Планојевић је рекла да нису давали попушта, плаћана је котизација у пуном износу од 29.000,00 динара.

Председник Већа је рекао да није толики проблем у износу котизације, колико је у питању принцип, да толика цена буде из разлога што организатор нема довољно учесника. То није оправдан став. Закључно је да ће о овом питању бити даље разматрано у среду на састанку.

Тачка 10

Саопштења

Председник Већа је саопштио да је пре месец дана организован састанак председника судова и тужилаца и да је потписан Споразум о сарадњи, што ће укључивати организовање и предавања и вежби на којима ће представници судова и тужилаштва учествовати. Додао је да су се представници судова и тужилаштва већ интересовали о почетку реализације овог Споразума.

Проф. др Свежана Соковић је поставила питање ко је координатор ове реализације.

Председник Већа је одговорио да је то проф. др Зоран Поњавић.

Проф. др Зоран Поњавић је апеловао на све наставнике са позитивноправних дисциплина који

држе наставу у зимском семестру да искористе могућности које пружа закључени споразум..

Проф. др Ненад Ђурђевић је најпре рекао да подржава овај Споразум иако није имао прилику да се упозна са његовом садржином и поставио је питање да ли се треба поводом предлога обратити катедри или директно продекану за наставу.

Председник Већа је рекао да се наставници директно могу обратити продекану за наставу.

Проф. др Јасмина Лабудовић-Станковић је обавестила Веће о победи студената Правног факултета у Крагујевцу на такмичењу BIG DEAL и прочитала је Извештај о овом догађају, чији је потписник асистент Борко Михајловић.

Председник Већа је рекао да ће 26.12. бити одржана наредна седница Већа, да ће након седнице бити организовано новогодишње дружење и да ће студенти који су победници такмичења бити награђени.

Доц. др Славко Ђорђевић је узео реч и апеловао на наставнике да, уколико то нису учинили, што пре доставе своје радове везано за интерни пројекат.

Проф. др Зоран Поњавић је рекао да је рад објавио на другом месту што је назначио у фусноти.

Доц. др Славко Ђорђевић је додао да и други наставници који имају рад објављен на другом месту би требало да доставе копију рада.

Проф. др Ненад Ђурђевић је узео реч и предложио да у будуће свако саветовање треба да има уредника и координатора.

Председник Већа је рекао да ће то питање бити једноставно решено.

Проф. др Драган Батавељић је саопштио да су студенти нашег Факултета остварили велики успех у оквиру Moot Court такмичења правних факултета и да би требало такође и њих наградити. То су студенти: Ивона Полетан, Бошко Лалић, Биљана Гавриловић и Тамара Миливојевић.

Тачка II

Питања и предлози

Седница Већа је завршена у 13 сати 40 минута.

ЗАПИСНИЧАР:

Јелена Костић

ПРЕДСЕДНИК ННВ:

Проф. др Станко БЕЈАТОВИЋ, в.д. декана

